

EURÓPAI PARLAMENT

2009 - 2014

Plenárisülés-dokumentum

A7-0162/2011

27.4.2011

JELENTÉS

az Innovatív Unióról: Európának a válság utáni világhoz való alkalmazkodásáról
(2010/2245(INI))

Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság

Előadó: Judith A. Merkies

TARTALOM

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
INDOKOLÁS	31
VÉLEMÉNY A NEMZETKÖZI KERESKEDELMI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	34
VÉLEMÉNY A FOGLALKOZTATÁSI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	38
VÉLEMÉNY A KÖRNYEZETVÉDELMI, KÖZEGÉSZSÉGÜGYI ÉS ÉLELMISZER- BIZTONSÁGI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	45
VÉLEMÉNY A BELSŐ PIACI ÉS FOGYASZTÓVÉDELMI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	52
VÉLEMÉNY A REGIONÁLIS FEJLESZTÉSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	57
VÉLEMÉNY A KULTURÁLIS ÉS OKTATÁSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	62
VÉLEMÉNY A JOGI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	66
A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE	68

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

az Innovatív Unióról: Európának a válság utáni világhoz való alkalmazkodásáról (2010/2245(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel „Az Európa 2020 stratégia kiemelt kezdeményezése: Innovatív Unió” című, 2010. október 6-i bizottsági közleményre (COM(2010)0546),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 179. cikkének (1) bekezdésére, amelynek értelmében „az Unió célja az, hogy egy európai kutatási térség létrehozásával, amelyen belül a kutatók, a tudományos ismeretek és a technológiák szabadon áramlanak, erősítse tudományos és technológiai alapjait, továbbá ösztönözze versenyképességének fejlődését – ideértve az Unió iparát is –, ugyanakkor támogassa a Szerződések egyéb fejezetei alapján szükségesnek ítélt kutatási tevékenységeket.”,
- tekintettel az Innovatív Unió kiemelt kezdeményezés keretén belüli európai innovációs partnerségekről szóló, 2010. november 11-i állásfoglalására¹,
- tekintettel az „Európa 2020: Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája” című, 2010. március 3-i bizottsági közleményre, Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája” című bizottsági dokumentumra (COM(2010)2020),
- tekintettel az „Erőforrás-hatékony Európa – Az Európa 2020 stratégia keretébe illeszkedő kiemelt kezdeményezés” című, 2011. január 16-i bizottsági közleményre (COM(2011)0021),
- tekintettel az „Európai digitális menetrend” című, 2010. május 19-i bizottsági közleményre (COM(2010)0245),
- tekintettel „Az alacsony szén-dioxid-kibocsátású, versenyképes gazdaság 2050-ig történő megvalósításának ütemterve” című, 2011. március 8-i bizottsági közleményre (COM(2011)0112),
- tekintettel az „Iparpolitika a globalizáció korában” című, 2011. március 9-i állásfoglalására²,
- tekintettel „A Közösség innovációs politikájáról a változó világban” című, 2010. június 15-i állásfoglalására³,
- tekintettel az Európa 2020 stratégiáról szóló, 2010. június 16-i állásfoglalására⁴,
- tekintettel a kutatási keretprogramok végrehajtásának egyszerűsítéséről szóló, 2010.

¹ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0398.

² Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0093.

³ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0209.

⁴ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0223.

november 11-i állásfoglalására¹,

- tekintettel az innovációról szóló, 2011. február 4-i európai tanácsi következtetésekre,
 - tekintettel a Versenyképességi Tanács 2010. november 25–26-i 3049. ülésének az európai innovációs unióról szóló következtetéseire,
 - tekintettel a Versenyképességi Tanács 2010. október 12-i 3035. ülésének következtetéseire „az uniós kutatási és innovációs programok egyszerűsítés révén történő vonzóbbá tételéről”,
 - tekintettel az „Integrált iparpolitika a globalizáció korában: A versenyképesség és fenntarthatóság középpontba állítása” című, 2010. október 28-i bizottsági közleményre (COM(2010)0614),
 - tekintettel „Az Európa 2020 keretei közötti intelligens növekedéshez hozzájáruló regionális politika” című, 2010. október 6-i bizottsági közleményre (COM(2010)0553),
 - tekintettel a „Felkészülés a jövőre: közös stratégia kidolgozása a kulcsfontosságú alaptermővel kapcsolatban” című, 2009. szeptember 30-i bizottsági közleményre (COM(2009)0512),
 - tekintettel „Az európai IKT-re irányuló kutatás-fejlesztés és innováció stratégiája: Kapcsoljunk magasabb sebességfokozatba!” című, 2009. március 13-i bizottsági közleményre (COM(2009)0116),
 - tekintettel a kulturális és kreatív iparágak potenciáljának felszabadításáról szóló bizottsági zöld könyvre,
 - tekintettel „Az európai kisvállalkozói intézkedéscsomag felülvizsgálata” című, 2011. február 23-i bizottsági közleményre (COM(2011)0078),
 - tekintettel a „Tudományos információk a digitális korban: hozzáférés, terjesztés és megőrzés” című, 2007. február 14-i bizottsági közleményre (COM(2007)0056),
 - tekintettel „A környezeti előnyökkel járó innovatív üzleti modellek ösztönzése” című, az Európai Bizottság megbízásából 2008 novemberében készített jelentésre,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság jelentésére és a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság, a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság, a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság, a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság, a Regionális Fejlesztési Bizottság, a Kulturális és Oktatási Bizottság és a Jogi Bizottság véleményére (A7-0162/2011),
- A. mivel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 179. cikkének (2) bekezdése értelmében „az Unió az egész területén ösztönzi a vállalkozásokat – a kis- és

¹ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0401.

középvállalkozásokat is beleértve –, a kutatási központokat és egyetemeket a magas színvonalú kutatási és technológiafejlesztési tevékenységeik terén; támogatja azokat az együttműködésüket célzó erőfeszítéseiket, amelyek célja elsősorban az, hogy a kutatók a határokon átívelő módon szabadon együttműködhessenek egymással, és hogy a vállalkozások képesek legyenek teljes mértékben kihasználni a belső piac lehetőségeit, különösen a nemzeti közbeszerzések megnyitása, a közös szabványok meghatározása és az együttműködés jogi és adóügyi akadályainak felszámolása útján”,

- B. mivel a kutatás és az innováció felgyorsítása nemcsak a fenntartható és versenyképes gazdasági modell megvalósításához és a jövőbeni fejlődés biztosításához szükséges, hanem azért is, mert ez fog megoldásokat hozni az európai társadalom előtt álló közös, nagy társadalmi kihívásokra, nevezetesen a következőkre:
- az aktuális demográfiai változások: öregedő társadalom, a világ népességének növekedése (betegségmegelőzés, egészség, táplálkozás), urbanizáció, társadalmi kohézió és migráció;
 - a – biológiai és nem biológiai – erőforrások fenntartható kezelése felé való átmenet, éghajlatváltozás, megújuló energia és energiahatékonyság, forráshatékonyság, a vízhiány, az árvizek és a kritikus nyersanyagok biztosítására és helyettesítésére irányuló erőfeszítések;
 - egy erős, stabil, igazságos és versenyképes gazdasági alap: gazdaságélénkítés, a tudásalapú társadalom hasznosítása és az EU versenyképességének és a foglalkoztatottság fellendítése,
- C. mivel az innováció fellendítésének kulcsa a következőkben keresendő:
- a polgárok kreativitásának, az emberi erőforrások, a vállalkozások alkalmazkodó képességének és a vállalkozói szellemnek, a fogyasztás mintáinak és az új ötletekre adott válaszok előtérbe helyezése,
 - hosszú távú, stabil, egyszerű, átlátható és támogató szabályozási keret,
 - az innovációs ciklus különböző szakaszai során a változatos finanszírozási lehetőségekhez való jobb hozzáférés (különösen a kkv-k számára),
 - a magánszektorker beruházásainak növelése és serkentése,
 - eredményes együttműködés az oktatási szféra és a kutatóintézetek – ideértve a kutatási és technológiai szervezeteket is –, a vállalkozások, kormányok és polgárok között, többek között a tudásmegosztást és eszmecserét elősegítő olyan együttműködési platformok és eszközök létrehozásával, mint a nyílt hálózatok, a nyílt szabványok és a klaszter jellegű megközelítés,
 - a döntéshozatali folyamatokba az összes érintett szereplő bevonásának biztosítása,
 - a gazdaság globalizációjával és digitalizálódásával összefüggésben hatékonyabb eszközök az ipari tulajdon védelmére,
- D. mivel a kockázatvállalásra való hajlandóság a sikeres innováció szükséges előfeltétele,
- E. mivel az európai versenyképesség fenntartása érdekében szükség van egy szemléletbeli elmozdulásra, amely nélkülözhetetlen az európai vállalkozó szellem és az innovációs potenciál javítása szempontjából; mivel változásokat kell bevezetni a kockázatvállalás ösztönzésére és az innovatív vállalkozások alapítására, valamint az induló vállalkozókra

vonatkozó feltételek javítására,

- F. mivel a globális gazdasági összefüggésre való tekintettel az Európai Uniónak a versenyképesség terén támadó állásba kell helyezkednie, és élen kell járnia, ezért az EU-nak egy intenzív innovációs programba kell befektetnie,
- G. mivel Európának korszerű, megfizethető és jól működő rendszerre van szüksége a szellemi tulajdonjogok védelmére az innováció előmozdításához és versenyképességünk megerősítéséhez,
- H. mivel a szellemi tulajdonjogok a tőkeigényes kutatás, fejlesztés és innováció fontos előfeltételét képezik,
- I. mivel a szellemi tulajdonjogok tekintetében az innováció megerősítésének legjobb lehetősége Európában az uniós szabadalom létrehozása,
- J. mivel a modern uniós védjegyrendszernek rendkívül fontos szerepe van az európai vállalatoknak a tervezés, a megvalósítás és az innováció területén történő beruházásai által képviselt értékek védelmében,
- K. mivel ha 2020-ig az EU GDP-jének 3%-át elkülönítik kutatásra és fejlesztésre, akkor 3,7 millió álláshely jöhetne létre, és 2025-ig az éves GDP megközelítőleg 800 millió euróval nőne,
- L. mivel az európai kutatók csupán 30%-a nő, és az európai kutatóintézetek vezetői közül is csak 13% nő,

Integrált és interdiszciplináris megközelítés

1. üdvözli az Innovatív Unió kiemelt kezdeményezést, amely a tagállami erőfeszítések kiegészítéseként az eddigi legjelentősebb és legcélzottabb kísérlet egy stratégiai, integrált és vállalkozásközpontú európai innovációs politika bevezetésére, melynek keretében az innováció irányítása és a haladás ellenőrzése a legmagasabb politikai szinten történik, amelynek sikere a tagállamok teljes körű, a finanszírozásra és a helyes fiskális konszolidációra is kiterjedő együttműködésétől és a tagállami szintű végrehajtástól függ, és ahol a fenntartható, növekedésbarát finanszírozás kap hangsúlyt az innováció, a kutatás és az oktatás terén, és amelynek során a közös innovációs célkitűzések irányítják a szakpolitikát az összes vonatkozó területen; üdvözli az Európai Tanács 2011. február 4-i ülésén tárgyalt stratégiai megközelítést;
2. támogatja az „Innovatív Unió” elnevezésű kezdeményezést mint az Unió gazdasági, társadalmi és kulturális fejlődésének egyik alappillért, különösen ami a befogadó megközelítést illeti az oktatás minden szintjén, beleértve a szakoktatást és a szakképzést is;
3. felhív az innováció tágabb értelmezésére, amely az eredményre koncentrálnak és túllép a technológiai és termékorientált innováción, az összes érdekelt, elsősorban a vállalkozások bevonásával működik, és középpontba helyezi a polgárok felhatalmazó szerepét, ugyanakkor érzékelve a szemléletváltást; emlékeztet arra, hogy az innováció az ötletek

sikeres gyakorlati megvalósítását jelenti, és termékekre, folyamatokra, szolgáltatásokra, mozgalmakra, rendszerekre és szervezeti struktúrákra egyaránt irányulhat; sürgeti, hogy a Bizottság határozza meg az innováció fogalmát;

4. úgy véli, hogy az innovációt a tudomány, valamint a gazdasági és társadalmi tevékenység valamennyi területén a közérdek, az életkörülmények javítása, a társadalmi jólét előmozdítása, valamint a környezet és a természeti egyensúly megőrzése kritériumainak kell vezérelniük;
5. úgy véli, hogy mivel az innováció komplex fogalom, fokozni kell a nem technológiai innovációs erőfeszítéseket, ennek keretében terjeszteni kell az ilyen innovációkkal kapcsolatos bevált gyakorlatokat, továbbá egy nyílt és átfogó megközelítés alapján meg kell határozni az uniós finanszírozás szabályait és feltételeit;
6. szorgalmazza, hogy tegyenek határozott különbséget az „eredeti innováció” – azaz valami, amit először hoztak létre és amely a piacon még nem elérhető – és a piacon már jelen lévő terméken, szolgáltatáson, folyamaton vagy kezdeményezésen végzett kereskedelmi jellegű javítások vagy változtatások fogalma között;
7. úgy véli, hogy a szociális-gazdasági innovációt pontosan, ugyanakkor rugalmasan kell meghatározni, mert az sok esetben nem egy termék formájában vagy egy technikai megoldás alkalmazásában testesül meg, hanem egy folyamatot alkotó, egy sor, egymással összefüggő, hosszú távú intézményi, műszaki és igazgatási változásban;
8. rámutat, hogy a 2050-ig tartó időszakra szóló energiapolitikai útterv szempontjából mérföldkövet jelentő Európa 2020 stratégiában, az energiahatékonysági cselekvési tervben, a nyersanyag-politikai kezdeményezésben, a 2011–2020 közötti európai energiastratégiában és az alacsony szén-dioxid-kibocsátású energiarendszer 2050-re történő megvalósítására irányuló ütemtervben kitűzött céloknak az Innovatív Unióban elsőbbséget kell élvezniük;
9. rámutat, hogy a nemzetközivé válás és az innováció a külső versenyképesség és a növekedés kulcsfontosságú mozgatórugói, és döntő szerepet játszanak az EU 2020 stratégia stratégiai céljaiban;
10. hangsúlyozza az éghajlatvédelmi szempontból hatékony, energiahatékony és megújuló technológiák jelentőségét a fenntartható globális gazdaság felé való elmozdulásban; elismeri az EU vezető pozícióját számos kulcsfontosságú ágazatban az éghajlatbarát és erőforrás-takarékos ipari termelésben; felszólítja a Bizottságot, hogy határozzon meg ezekben az ágazatokban a nemzetközivé válásra vonatkozó és innovációs stratégiákat;
11. elismeri, hogy az éghajlatváltozás elleni küzdelemhez, valamint az energiahatékonyságra és az ipari termelés dematerializálására irányuló erőfeszítésekhez aktív politikát kell folytatni az új technológiák globális terjesztésében;
12. hangsúlyozza, hogy többek között a környezetvédelem, a közegészségügy, az élelmiszerbiztonság, valamint az éghajlatváltozás elleni küzdelem azok a területek, ahol leginkább szükség van fokozott innovációs törekvésekre, amely során megerősítik a meglévő tudományos és technológiai bázist; hangsúlyozza, hogy az EU jövőbeli kutatási

és innovációs programjainak megfelelő módon kell ezeket a területeket figyelembe venniük; hangsúlyozza ezért egy több ágazatot átfogó, az ökoszisztéma ellenálló képességén alapuló megközelítés szükségességét;

13. megjegyzi, hogy a kulturális és kreatív ágazatokban a piac széttöredezettsége részben a fogyasztók kulturális sokféleségének és nyelvi preferenciáinak tulajdonítható;
14. üdvözli a Bizottság részéről a nagy társadalmi kihívások előtérbe helyezését, és hangsúlyozza, hogy az innovációra és kutatásra azért van szükség, hogy növekedjen a források termelékenységére és a fenntartható helyettesítés, továbbá növekedjen a forrásfelhasználás és az energiafogyasztás hatékonysága is;
15. megjegyzi, hogy el kell kerülni, hogy az innovációk kizárólag korlátozott területeken kapjanak prioritást, annak érdekében, hogy hosszú távon ne veszítsünk el értékes innovációs potenciált;
16. álláspontja szerint az innováció fontos szerepet játszhat a társadalmi kohézió növelésében azáltal, hogy javítja a biztosított szolgáltatások minőségét, ezért speciális szakképzési programokat kell kidolgozni;
17. rámutat, hogy a piacgazdaságban az innováció nem kizárólag a legfontosabb társadalmi kihívásokkal való szembenézésre szolgál, hanem rendkívül fontos szerepet tölt be a szabadidő, a technológia, az ipar, a kultúra és a szórakoztatás terén a fogyasztóbarát és vonzó termékek gyártásában; rámutat, hogy hatalmas nemzetközi piaca van az innovatív, csúcstechnológián alapuló szabadidős termékeknek (okostelefonok, táblagépek, játékkonzolok, hordozható szabadidős eszközök stb.), illetve világszintű piac áll rendelkezésre a közösségi hálózatépítésre épülő és az innovatív internetes szolgáltatások számára, mely területeken az európai vállalkozások csekély szerepet játszanak;
18. hangsúlyozza az Erőforrás-hatékony Európa és az Iparpolitika kiemelt kezdeményezés, valamint az arra irányuló erőfeszítések fontosságát, hogy a gazdasági növekedést különválasszák a források felhasználásától az alacsony szén-dioxid-kibocsátású, tudásalapú gazdaságra való áttérés támogatásával, a megújuló és fenntartható energiaforrások használatának növelésével, a széndioxid-kibocsátást csökkentő és egyéb, forráshatékony technológiák kifejlesztésével és a fenntartható közlekedés fejlesztésével, ugyanakkor növelve az európai vállalatok versenyképességét is;
19. emlékeztet arra, hogy a digitalizálás és az IKT az innováció motorja, és ezért a nagysebességű szélessávú internet-hozzáférés alapvető előfeltétel az Európai Innovációs Partnerségek számára is, mivel az fokozza a polgárok együttműködését és részvételét is; e tekintetben felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy gyorsítsák fel a nagysebességű internet bevezetését és az uniós digitális menetrend gyors megvalósítását szolgáló e-kezdeményezések népszerűsítését;
20. felszólítja a Bizottságot, hogy kellően vegye figyelembe a rendszereket támogató azon „intelligensebb”, fenntartható technológiákat, amelyek a cégek számára lehetővé teszik az igényeknek megfelelő, valós időben nyújtott szolgáltatások kifejlesztését a legkülönbözőbb ágazatokban, például a közlekedés és a logisztika, az építkezés és a létesítmények üzemeltetése, az energiaelosztás, a távközlés és a pénzügyi szolgáltatások

terén;

21. hangsúlyozza, hogy a kutatás és az innovációs politika sikere a következőktől függ:

- az összes szakpolitika és intézkedés stratégiai orientációja, fejlesztése, megtervezése és végrehajtása azzal a céllal, hogy hozzájáruljon az európai innovációhoz, és erősítse azt (például az oktatás és képzés, a tanácsadó szolgáltatások, a munkaerőpiac, az egységes piac, a szellemi tulajdonjogok megfelelő kezelése, az infrastruktúra, az adózási eszközök, az iparpolitika, a közbeszerzés és a kereskedelem, a szolgáltató és a termelő vállalatok közötti közös innovatív interakciók révén, külön figyelemmel a kkv-kre);
- megfelelően összehangolt, multidiszciplináris együttműködés és (pénzügyi) támogatás uniós, tagállami, regionális és helyi szinten;
- az összes érintett szereplő – pl. a kkv-k, az ipar, az egyetemek, a kutatóintézetek, a kutatási és technológiai szervezetek, a kormányok, a civil társadalmi szervezetek és a szociális partnerek – maximális bevonása, ideértve a tudományos intézmények és az ipar közötti együttműködés lehetséges új, termékeny formáinak keresését;
- a különböző politikai területek, intézkedések és eszközök koordinációja, koherenciája és szinergiája, hogy el lehessen kerülni a nem összehangolt kutatási és innovációs erőfeszítésekből eredő szétagoltságot és kétszeres munkát;
- az innovatív termékek számára megfelelő szabályozási környezet kialakítása annak érdekében, hogy a piaci igényekre rugalmasan lehessen reagálni;
- a szakpolitikai értékelést elősegítő módszerek és eljárások, ideértve a szakértői vizsgálati testületeket és a sikeres kísérletek terjesztését is;

hangsúlyozza, hogy az Innovatív Unió szakpolitika fő céljának azt kell tekinteni, hogy a nagy társadalmi kihívásokra összpontosító, valóban holisztikus megközelítés elfogadásával elősegítse a szakpolitikák koordinációját és a szakpolitikai eszközök közötti koherenciát, valamint szinergiát teremtsen az innovációs politikát illetően;

22. hangsúlyozza, hogy az uniós kereskedelmi és innovációs politikát át kell alakítani úgy, hogy valóban alkalmas eszköz legyen a munkahelyteremtésre, a szegénység felszámolására és a világ fenntartható fejlődésének biztosítására; szilárdan hiszi, hogy nélkülözhetetlen az EU belső és külső politikáinak szempontjai közötti következetesség, és hogy az új kereskedelmi politika kialakítása közben ügyelni kell a munkahelyteremtésre irányuló erőteljes ipar- és innovációs politikával való összhangra annak érdekében, hogy biztosítani lehessen a gazdasági fejlődést, és ennek következtében több és jobb munkahelyet lehessen létrehozni;
23. hangsúlyozza az Innovatív Unió kiemelt kezdeményezés kapcsolatát az éves növekedésről szóló felméréssel, amely a megerősített együttműködést szolgáló, a tagállamok éves fejlődését mutató jelentős eszköz;
24. felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki az innováció terén tett előrehaladás jobb megfigyelését és értékelését, valamint az innovációs politikák és programok mérhetőségét lehetővé tevő, egységes integrált mutatót, amely tekintetbe veszi a tagállamok fennálló gazdasági rendszereiben megmutatkozó sokféleséget; a kutatásfinanszírozási fejlemények nyomán követését lehetővé tevő megbízható adatforgalmi infrastruktúra kidolgozására

szólít fel, illetve szorgalmazza az „eredménytábla” továbbfejlesztését a nemzetközi együttműködés segítségével, olyan mutatók hozzáadásával, amelyek a meglévő források intelligens felhasználásával abszolút értékben mérik az EU innovációs kapacitását;

25. rámutat, hogy az innováció és a kreativitás olyan tevékenység, amely bizonyos fokokig végezhető, tanítható és fokozható; ezért szorgalmazza, hogy az innováció és a kreativitás az uniós tagállamok oktatási rendszereiben nagyobb szerepet kapjon; felszólít a tagállamokban alkalmazott kreatív és innovatív oktatási tantervekkel és módszerekkel kapcsolatos bevált gyakorlatok elismerésére és terjesztésére;
26. hangsúlyozza az ökoinnováció kulcsszerepét az EU 2020 stratégiában kitűzött célok megvalósításában; felszólít ezért egy nagyszabású ökoinnovációs cselekvési program elfogadására, amely ökoinnovációt bevezető intézkedéseket javasol az értéklánc minden pontján, többek között az e területhez tartozó kezdeményezések tervezése és a források növelése tekintetében a versenyképességi és innovációs programon keresztül;
27. mivel az innováció általában szoros kapcsolatban van a piaccal, és informális csatornákon keresztül fejlődik, úgy gondolja, hogy az EU-nak finomítani kellene az innovációval kapcsolatos értékelési módszereit annak figyelembevételével, hogy nem lehet az összes terület értékelésére ugyanazokat a kritériumokat használni;
28. hangsúlyozza annak veszélyét, hogy az „innováció” kifejezés olyan elcsépelet közhellyé válik, amely pusztán a folytonos használat következtében önelégültséghez vezet; az innováció önmagában nem olyan csodaszer, amely minden problémát megold, és amelyet gazdasági és társadalmi válság idején tetszés szerint elő lehet kapni; éppen ellenkezőleg, az állami és a magánszektorban folyamatosan törekedni kell az innovációra, és az EU-nak, valamint a tagállamoknak tevékenyen támogatniuk kell egymással összefüggő oktatási, kutatási, ipari, szociális és környezetvédelmi stratégiákkal;
29. elismeri a kulturális és kreatív iparágak fontosságát az innováció tekintetében, mivel a tanulmányok azt bizonyítják, hogy azok a cégek, amelyek arányosan nagyobb mértékben használják a kulturális és kreatív iparágak szolgáltatásait, az innováció tekintetében jobban teljesítenek;
30. állítja, hogy az internetsemlegesség és a nyílt szabványok elve az innováció mozgatórugói;

Polgárközpontú innovációs társadalom

31. hangsúlyozza, hogy az innováció fő húzóerejét egyrészt a polgárok igényei, másrésztől a vállalkozások részvétele alkotja; rámutat, hogy az innovatív társadalom megteremtésének ezért a polgárai részvételén kell alapulnia, amihez az alulról felfelé haladó megközelítés révén lehetővé kell tenni számukra a szükségleteik és kreatív potenciáljuk kifejezését, és innovatív megoldásokat kell biztosítani, hogy az egyes polgárok hozzájárulhassanak az erőforrás-hatékonysághoz;
32. hangsúlyozza, hogy meg kell teremteni a tanulás, a kíváncsiság és a kockázatvállalás kultúráját; felhívja ezért a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyenek komoly erőfeszítéseket az innovatív, kíváncsiságtól vezérelt és kockázatvállaló, a kudarcot is

lehetőségként elviselő gondolkodásmód felé történő elmozdulás érdekében, ösztönözve a fenntartható fogyasztási minták felé történő elmozdulást, és aktívan támogatva a polgárok és a vállalkozások innovációban és a nyitott innovációs rendszerekben való részvételét; hangsúlyozza, hogy az innovációnak mint folyamatnak, amelyet nem irányíthatnak kizárólag a kormányok, és nem is szükséges, hogy csak ők irányítsák, olyan kedvező feltételekre van szüksége, amelyek megfelelő rugalmasságot biztosítanak az előre nem látható fejleményekre való reagáláshoz;

33. úgy véli, hogy a tudás előrehaladása és többféle alkalmazása nem jelenti azt, hogy nincs szükség nyitott és részvételi értékelésre ezen alkalmazások erkölcsi, társadalmi és politikai következményei tekintetében; felhívja a figyelmet arra, hogy szükség van a tudományos kultúra lakosság körében való előmozdítására és terjesztésére;
34. úgy véli, hogy lépéseket kellene tenni minden olyan kezdeményezés támogatása érdekében, amely a tudományos párbeszédet elősegíti, és amely amellet, hogy támogatja a találmányok lehető legszélesebb körben való terjesztését, növeli – a tudományos közösségen túlmenően – a civil társadalom szerepét a kutatásokban;
35. úgy véli, elsőbbségi kérdésként kell kezelni az innovációs kultúra kialakításának regionális szintű előmozdítását a vállalkozók, a szakmai képzésben részesülő fiatalok, a munkavállalók és mindazon partnerek körében, akik befolyásolják az üzleti életet, úgymint a regionális hatóságok döntéshozói, a kutatóközpontok, az üzleti csoportosulások és a finanszírozó testületek, melyek sok esetben nem ismerik eléggé a régiójukban működő vállalkozások – kivált a kkv-k – innovációs kapacitásait (ideértve a mikrovállalkozásokat és a kisipari vállalkozásokat is);
36. hangsúlyozza, hogy a nyilvánosság innovációért tett erőfeszítésekbe való bevonásához szükséges a tudományos haladás és a vele járó következmények megfelelő megértése; felszólít a tudományos-technikai tudás terjesztésének erősítésére; hangsúlyozza az egész életen át tartó tanulást, valamint az olyan intézkedések fontosságát, amelyek kifejezetten a lakosság azon csoportjait, különösen a vidéki közösségeket veszik célba, amelyek nehezebben férnek hozzá a tudományhoz és a technológiához;
37. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák az innováción és kreativitáson alapuló, fenntartható gazdasági modellek fejlődését, amelyek Európában létrehozzák és megvédik a magasan képzett munkaerőt foglalkoztató munkahelyeket;
38. kiemeli a szociális innováció fontosságát, az alulról felfelé haladó megközelítés és a kreatív ötletekre nyitott környezet alkalmazásának szükségességét, hogy fellendítsék a termelékenység növekedését, erősítsék az alkalmazottak helyzetét és megoldásokat dolgozzanak ki a kielégítetlen társadalmi igényekre (mint például a befogadás és a bevándorlás);
39. felhív a jelenlegi kezdeti finanszírozást kiegészítő új, az innovációt (személyeket vagy csapatokat) díjakkal vagy anyagiakkal jutalmazó finanszírozási rendszer bevezetésére, amely jutalmazza az ötleteket és az innovációt, többek között a társadalmi szempontból értékes területeken a köz javát szolgáló tudás létrehozása esetén; felhívja a Bizottságot, hogy az európai innovációs partnerség kísérleti program keretében vegye fontolóra az egészséges idősokkal foglalkozó új kísérleti díjazási rendszer bevezetését;

40. hangsúlyozza, hogy a társadalmi innováció, amelyet szociálisan és nem feltétlenül gazdaságilag motivált egyének vagy szervezetek hoznak létre, a sürgető társadalmi igények új és eredményes megoldások segítségével történő kielégítését jelenti; hangsúlyozza továbbá, hogy a szociális innováció lehetőséget biztosít a polgárok számára, hogy jobbá tegyék munka- és életkörülményeiket, ami erősítheti az európai társadalmi modellt;
41. hangsúlyozza a szociális gazdasági ágazat (szövetkezetek, kölcsönös önszervező társaságok, egyesületek és alapítványok) szerepét a társadalmi innovációban azon eszközök kidolgozása és végrehajtása révén, amelyek olyan szükségletek kielégítésére irányulnak, amelyeket a piac és a vállalkozás hagyományos formái nem vesznek figyelembe;
42. úgy véli, hogy az uniós innovációs stratégiának teret kell biztosítani az alkalmazottakban rejlő potenciál számára oly módon, hogy a nem egyetemi munkát végző alkalmazottak is részt vehessenek a különböző uniós programokban és innovációs projektekből;
43. rámutat, hogy az uniós innovációs stratégiának fel kell ismernie az alkalmazottak ötleteinek, javaslatainak és hozzáértésének fontosságát az innováció tekintetében; több tanulmány utal arra, hogy az alkalmazottak által kezdeményezett innováció nemcsak az üzletnek tesz jót, hanem fokozza a munkával kapcsolatos elégedettséget, és ha megfelelően vezetik be, akár a stresszt is csökkentheti;
44. felhívja az uniós, nemzeti, regionális és helyi hatóságokat, hogy a terület jövőbeni működési feltételeinek megteremtése érdekében indítsanak el a szociális innovációra vonatkozó kísérleti projektet, támogassák a kutatást, biztosítsanak állami finanszírozást annak támogatására, valamint segítsék elő a magán- és a közszféra közötti partnerségeket; hangsúlyozza, hogy a szociális innovációnak helyet kell kapnia a finanszírozási és támogatási programokban, mint amilyen az Európai Szociális Alap, a keretprogramok és a versenyképességi és innovációs keretprogram (CIP);
45. kiemeli a kutatás fontosságát az orvosi ágazatban, amely innovatív alkalmazásokkal kombinálva növekedést és jólétet eredményez majd egy elöregedő társadalomban; támogatja az egyetemi kutatási osztályok és a gyógyászati ágazat közötti szoros együttműködést olyan termékek és szolgáltatások létrehozása érdekében, amelyekre az uniós polgároknak a következő évtizedben nagy szükségük lesz;
46. felszólítja a Bizottságot, hogy használja fel a kutatás és innováció uniós finanszírozása közös stratégiai keretének forrásait, hogy biztosítsa a biológiai és orvosi tudományok kutatási infrastruktúrájának fenntartható végrehajtását mint kutatási és fejlesztési közszolgáltatást, amely a polgárok életminőségének javítására irányul, amely egy módja az európai társadalmi kihívásokkal szembesülni képes tudásalapú társadalom felé való előrelépésnek;
47. úgy véli, hogy az innovációra fektetett nagyobb hangsúly lehetőséget nyújt az állami szolgáltatások modernizálására és megerősítésére a meglévő és az új területeken, a gazdasági és társadalmi élet számos területén, és ezzel javítja a minőséget és a hatékonyságot, lendületet ad a munkahelyteremtésnek, a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelemnek, valamint a gazdasági, társadalmi és területi kohéziónak;

48. úgy véli, hogy a tudományos, technológiai és innovációs erőfeszítések szorosabb összehangolása nem eredményezhet mások kárára tőkekivonást vagy alulfinanszírozottságot bizonyos tagállamok vagy régiók tudományos kapacitásában; úgy véli, hogy inkább a különböző országok és régiók megbízható és következetes tudományos, technológiai és innovációs alapjaiba való befektetést kell jelentenie a jellemzőikkel és fejlettségi szintjükkel összhangban, a kedvező szinergiák és a gyümölcsöző együttműködés előmozdítása céljából;
49. hangsúlyozza az oktatási rendszer korszerűsítésének fontosságát; felhívja a tagállamokat, hogy tegyenek intézkedéseket a (fiatal) európaiak vállalkozói és számszaki készségeinek javítására azáltal, hogy a vállalkozást, a kreativitást és az innovációt az oktatás minden területébe beépítik és fejlesztik a humán erőforrásokat, ami azután lehetővé teszi az innovációban való aktív szerepvállalást, például az „Erasmus a fiatal vállalkozók számára” című bizottsági program keretében, védve ugyanakkor az innováció forrását képező kézműipart;
50. kéri a Bizottságot, hogy működjön együtt szorosabban a tagállamokkal a munkaerő-piacon keresett képesítésekre vonatkozó közép- és hosszú távú előrejelzések elkészítésében, valamint az egyetemek és az üzleti világ közötti partnerségek előmozdításában a fiatalok munkaerőpiacra jutásának elősegítése érdekében, egyidejűleg segítve az innovatív, tudásalapú társadalom kialakítását, az alkalmazott kutatás fejlesztését és jobb munkaerő-piaci kilátások megteremtését a diplomások számára;
51. megjegyzi, hogy válság idején kulcsfontosságú a rendelkezésre álló új típusú munkahelyek vonzóvá tétele a fiatalok számára, valamint annak biztosítása, hogy a készségek elsajátítására irányuló programok elősegítsék a fiatalok munkaerő-piaci hozzáférését annak érdekében, hogy képesek legyenek kihasználni a legtöbb potenciális munkahelyi lehetőséget, ily módon fellépve a 25 év alattiak körében igen magas munkanélküliségi arány ellen, és kihasználva a fiatalabb generációk készségét az új technológiák használata tekintetében;
52. kéri, hogy tegyenek erőfeszítéseket a tudomány, a technológia, a mérnöki munka és a matematika terén tapasztalható képességbeli hiányosságok felszámolása érdekében; hangsúlyozza, hogy emelni kell a képzés színvonalát, elő kell segíteni az egész életen át tartó tanuláshoz és a szakképzéshez való hozzáférést, elő kell mozdítani a munkavállalók folyamatos képzését, valamint intézkedéseket kell tenni annak érdekében, hogy a képzések befogadó jellegűek legyenek és a nőket ne diszkriminálják; úgy véli azonban, hogy az ilyen intézkedéseknek elsősorban az olyan alulképzett munkavállalókat kell megcélozniuk, akiket az új technológiák bevezetésének következményeképpen a munkájuk elvesztésének kockázata fenyeget, és akiket éppen azért bocsátanak el, mert nem rendelkeznek az átszervezés és átalakítás miatt szükségessé vált képességekkel; felhív valamennyi képzési szinten az összes oktatási tevékenység teljesebb fejlesztésére a kreativitás, az innovációra törekvés és a vállalkozó szellem megerősítése céljából;
53. hangsúlyozza, hogy az egész életen át tartó tanulás színvonalát emelni kell, és az oktatási lehetőségeket mindenki számára biztosítani kell egyrészt az öko-innovativitás és a vállalkozó szellem megerősítése céljából, másrészt annak érdekében, hogy a munkaerő alkalmazkodni tudjon a képességeken alapuló képzési koncepciókra épülő, fenntarthatóbb

gazdaság munkaerő-piaci szükségleteihez; felhívja a tagállamokat, a munkáltatókat és a munkavállalókat, hogy közös felelősségként ismerjék el a készségmenedzsmentet, a képzést és az innovációt szolgáló, egész életen át tartó tanulást, ahogyan azt a szociális partnerek egész életen át tartó tanulásról szóló 2002. évi keretegyezménye elismeri;

54. hangsúlyozza, hogy a tudományos és technológiai szakterületeken hiány van a hallgatókból a felsőoktatásban, ezért lépéseket kell tenni annak biztosítása érdekében, hogy egyetlen diák se hagyjon fel a tanulmányaival, vagy pénzügyi okokból korlátok közé szoruljon az oktatási intézmény kiválasztása tekintetében, továbbá kiemeli, hogy ennek következtében folytatni kell a részben a tagállamok által finanszírozható banki kölcsönökhöz való hozzáférés előmozdítását;
55. hangsúlyozza, hogy fel kell fedezni az alvó újítókat, különösen a kkv-k körében; rámutat arra, hogy a közvetítő szervezetek fontos szerepet játszanak az alvó újítók felfedezésében, ösztönzésükben, a tanácsadásban és az innováció támogatásában; úgy véli, hogy ezeket a szervezeteket erősíteni kell, és ki kell dolgozni számukra egy olyan programot, amely a képzés, a képesítések és a szaktudás javítását célozza, és a jövőben erősödnie kellene az egyszerre két szakma elsajátítását lehetővé tévő, kettős célú képzések jelentőségének;
56. megismétli annak fontosságát, hogy az emberek megszerezzék az alapkompenciákat és az általános műveltség megfelelő szintjét, ezáltal jobban alkalmazkodva a munkakörülményekhez; hangsúlyozza, hogy ebben a tekintetben a nyelvtanulás különösen fontos;
57. felszólítja a tagállamokat, hogy teremtsenek olyan klasztereket és feltételeket, amelyek mellett az innováció felgyorsul, valamint hogy nemzeti és nemzetközi szinten egyaránt támogassák az oktatási intézmények és az üzleti világ közötti partnerségek erősítését, a tantervek kidolgozása során figyelembe véve a vállalatok igényeit;
58. úgy véli, létfontosságú az olyan programok létrehozása, amelyek az innováció valamennyi területen történő támogatását célzó intézkedések részeként kifejezetten előmozdítják a tudományos és technológiai kultúrát;
59. támogatja a Régiók Bizottságának arra irányuló javaslatát, hogy hozzanak létre egy „virtuális kreatív hálózatot”, amely mindenki, azaz a vállalkozások, helyi és regionális intézmények, központi közintézmények, a magánszféra és az állampolgárok előtt egyaránt nyitva áll, és amely tanácsadást, támogatást, valamint kockázati tőkéhez és szakmai segítséghez való hozzáférést biztosít; hangsúlyozza, hogy egy virtuális hálózat azzal a további előnnyel járna, hogy lehetővé tenné a szigeteken, a legkülső régiókban, vidéki térségekben, hegyvidékeken és alacsony népsűrűségű területeken élők számára, hogy könnyebben hozzáférjenek a szakértői tanácsokhoz, az oktatáshoz és az információkhoz, a vállalkozási támogatáshoz és a pénzügyi útmutatáshoz;
60. üdvözli, hogy a Bizottság komoly előrelépést kíván tenni a kutatók szakmai előmenetelének javítása és a kutatási ágazatok közötti, illetve a nemzeti határokon átnyúló mobilitásuk növelése terén. Ez elősegítené annak biztosítását, hogy megfelelő számú kutató álljon rendelkezésre, és javítaná az uniós kutatás és innováció minőségét. Az uniós kutatóknak lehetőséget kell kapniuk, hogy megfelelő képzésben részesüljenek, előmenetelük szempontjából vonzó feltételek vonatkozzanak rájuk, és ne akadályozza

semmi a mobilitásukat;

61. megjegyzi, hogy a szociális innováció az emberi erőforrással kapcsolatos olyan kihívás, amelynek esetében az egyetemek szerepe megnő az oktatáson, az egész életen át tartó tanuláson, a kutatáson, az innováción és a vállalkozói tevékenységeken keresztül; hangsúlyozza a nyitottabb és korszerűbb egyetemek fontosságát, valamint a nagyobb egyetemi autonómia szükségességét, amikor válaszol a társadalmi prioritásokra meghatározzák a stratégiai prioritásokat és saját tevékenységeiket;
62. hangsúlyozza, hogy a tudásháromszög összetevői nagyobb integrációjának biztosítása érdekében támogatni kell azokat a politikákat, amelyek erősítik az oktatási rendszerek és az üzleti szféra közötti együttműködést az új tantervek és doktori programok kidolgozása során;
63. felszólítja a Bizottságot, hogy hozzon létre egy digitális fórumot „Nyitott Innováció” néven, ahol az európai polgárok és az érdekeltek egész Európát érintő stratégiai problémákat vethetnek fel, és ötleteket, megoldásokat javasolhatnak;
64. felhívja a figyelmet, hogy az egyetemeken hiányzik a képesség az üzleti szférával való jobb és kezdeményező jellegű párbeszéd folytatására; felszólítja a Bizottságot, hogy indítson egy új, egész Európát érintő programot az egyetemi vezetők, technológiaátadási megbízottak és technológiai partnerközvetítő (technológiai bróker) tevékenységet végző szakemberek képzése és oktatása céljából, valamint tegyen közzé iránymutatást e foglalkozások egyetemi képzés keretében történő professzionalizálása érdekében;

Egyszerűsítés, a széttagoltság megszüntetése, finanszírozás és szabványosítás

65. hangsúlyozza, hogy fontos alternatív költségek társulnak az Unió több hagyományos ágazati kiadásához, és rámutat annak szükségességére, hogy az Európa 2020 stratégia prioritásait összehangolják a költségvetési politikával; ezért felszólít arra, hogy az uniós költségvetés nagyobb részét fordítsák kutatás-fejlesztésre és innovációra;
66. rávilágít a relatívan alacsony uniós kutatási, fejlesztési és innovációs (K+F+I) költségvetésre a tagállamok költségvetéséhez képest, amely a kutatás közfinanszírozásának nagy részét biztosítja; ezért felszólít arra, hogy helyezzenek nagyobb hangsúlyt a nemzeti kutatásfinanszírozást fellendítő finanszírozási eszközökre, a magánbefektetésre, valamint az EBB-finanszírozásra, hogy elősegítsék az erőfeszítések összehangolását, és hogy ösztönözzék a befektetést az európai célkitűzések eléréséig;
67. felhívja a Bizottságot, hogy egyesítse a létező támogatási programokat és támogató struktúrákat egy egyszerű és hozzáférhető rendszer létrehozásának céljából az innováció felgyorsítása, a nagy társadalmi kihívások kezelése, valamint a széttagoltság és bürokrácia aktív megelőzése érdekében;
68. felhívja a Bizottságot, hogy értékelje a meglévő támogatási programokat és támogató struktúrákat, és a tagállamokkal együttműködve alakítson ki „egyablakos ügyintézés”, azaz egy olyan szolgáltató pontot, ahová minden érintett fél (különösen az innovatív kis- és középvállalatok) – a helyi és regionális kormányzatot is beleértve – fordulhat információért és pénzügyi támogatásért, illetve ahol kapcsolatba kerülhet a potenciális

partnerekkel;

69. hangsúlyozza a kkv-k támogatásának fontosságát az innováció első szakaszától kezdve a végéig, hogy képesek legyenek innovációra és részt vehessenek az európai támogatási programokban;
70. támogatja a kifejezetten a kkv-k megfelelő támogatási és iránymutatási rendszerének kialakítására tervezett, a klaszterek nemzetközivé válására irányuló stratégiákat;
71. hangsúlyozza, hogy az európai klasztereknek javítaniuk kell a megítélésükön, és hatékonyabban kell tájékoztatniuk a sikereikről és az eredményeikről; azon az állásponton van, hogy szolgáltatási platformot kellene létrehozni az innovatív kkv-k részére olyan klaszterhálózat formájában, amely különböző klasztereket és technológiai parkokat fogna össze Európában és világszerte (például a földközi-tengeri térségben);
72. hangsúlyozza, hogy a kutatási és fejlesztési célú beruházások aránya gazdasági válság idején csökkenő tendenciát mutat, jóllehet bebizonyosodott, hogy a legnagyobb komparatív piaci előnyre azon vállalatok és tagállamok tesznek szert, amelyek ilyen időszakokban a legtöbbet fektetik be e téren;
73. felhívja a Bizottságot, hogy vezessen be egységes támogatási és finanszírozási szabályokat előíró egységes politikai keretet, hogy hozzon létre szinergiákat és lehetőség szerint egyesítse a kutatás-fejlesztés és innováció (K+F+I) támogatási programjait, valamint támogassa az innovációt azzal, hogy a strukturális finanszírozást és a közös agrárpolitikához tartozó alapok egy részét átirányítja az innovációra, valamint ösztönzi a pénzügyi szektor elkötelezettebb részvételét; emlékezteti a tagállamokat, hogy tegyenek eleget azon vállalatoknak, hogy az ETS-bevételeket éghajlatváltozással kapcsolatos intézkedések, többek között innovációs projektek finanszírozására fordítják;
74. kéri a Bizottságot, hogy vegye fontolóra több alapból finanszírozott programok olyan tagállamok és régiók számára történő elérhetővé tételét, amelyek ilyen programokat kívánnak alkalmazni; úgy véli, ez előmozdítaná az egységesebb, ugyanakkor rugalmasabb működést, és növelné az egyes alapok (a strukturális alapok és a kutatási és fejlesztési keretprogramok) közötti együttműködés hatékonyságát;
75. a Tanáccsal együtt kéri jobb egyensúly megteremtését a bizalom és az ellenőrzés, illetve a kockázatvállalás és kockázatkerülés között, miközben elismeri, hogy az innováció és a kutatás magas kockázattal járó tevékenységek, amelyeknek az eredményei nem garantáltak;
76. felhívja a figyelmet, hogy az innovációs folyamatban részt vevőknek különböző eljárásokkal és jogosultsági feltételekkel kell boldogulniuk, amelyek változóak az egyes európai programok szerint, valamint eltérőek az európai és a nemzeti programok esetében; ez bürokráciát, magas költségeket, idővesztést eredményez, és lehetőségek elszalasztásához vezet; felszólítja a Bizottságot és a tagállamok abbéli közös kötelezettségvállalására, hogy valósítsanak meg egyszerűsítési és konvergenciafolyamatot az Európai Kutatási és Innovációs Térségben használatos kiválasztási eljárások és jogosultsági követelmények tekintetében;

77. felkéri az Európai Bizottságot, hogy az Európai Parlamenthez nyújtson be külső értékelést a hetedik keretprogram keretében létrehozott innovációs eszközökről, például a technológiai platformokról, a közös technológiai kezdeményezésekről, amelyek esetében az értékelésben ki kell térni a tevékenységekre, felhívásokra, az innovációs projektekre és az eredményekre (amennyiben vannak), valamint az állami és magánforrásokból származó gazdasági hozzájárulásokra;
78. megismétli, hogy a magánszektor és közszféra kutatási és fejlesztési beruházásainak jelentős mértékű növelése szükséges ahhoz, hogy az EU ipara megőrizze vezető szerepét a technológia területén és megtarthassa globális versenyképességét például a közlekedés és az energiahatékonyság területén; továbbá a K+F+I közfinanszírozásának növelése szükséges a magánbefektetés ösztönzéséhez;
79. felszólít, hogy a jövőbeli keretprogram segítse elő a kutatási eredmények optimális használatát azáltal, hogy összekapcsolja azokat az innovációs folyamattal a projektfinanszírozás hatáskörének a bemutató- és prototípusfázisra való kiterjesztése révén;
80. hangsúlyozza az azon politikák és programok végrehajtása során nyújtandó nagyobb mértékű támogatás jelentőségét, amelyek fokozzák a kutatási és fejlesztési infrastruktúrák – innováció – munkahelyteremtés láncolaton belüli szinergiát;
81. a közfinanszírozási eljárások adminisztratív és pénzügyi egyszerűsítése a stabilitás, a résztvevők jogbiztonsága és következőképpen a megnövekedett ipari részvétel előfeltétele, különösen az uniós keretprogramokban;
82. megismétli, hogy a keretprogramoknak továbbra is támogatniuk kellene a kollaboratív ipari kutatást, mivel ez húzóerőt jelent az ipari alapokra nézve, és pozitív hatással van a jövedelmező innováció létrehozására az egységes piacon belül;
83. szorgalmazza egy erős kiválósági bázis fenntartását az alap kutatásban az Európai Kutatási Tanács sikerére építve, és egy erős alkalmazott tudományos kutató- és innovációs bázis fenntartását egy EKT mintájára felépülő alkalmazott kutató- és innovációs ügynökség megalapítása révén, szükség esetén a már létező struktúrák egybeolvasztásával;
84. meggyőződése, hogy az innováció és a kreativitás kulcsfontosságú az Unió fellendülése szempontjából, és nem szabad alábecsülni annak fontosságát, hogy az Unió tudományos és technológiai áttörései új áruk és szolgáltatások formájában is testet öltsenek;
85. emlékeztet arra, hogy az innováció az ötletek sikeres gyakorlati megvalósítását jelenti, és rámutat az innováció és a piaci kereslet közötti alapvető kapcsolatra; ezért megfelelő pénzügyi eszközök elérhetősége szükséges különösen a nagy társadalmi kihívásokat kezelő, sikeres technológiák, szolgáltatások és folyamatok uniós piaci bevezetésének felgyorsítására;
86. úgy véli, hogy a kutatási eredmények kereskedelmi felhasználása az EU-ban nem megfelelő vagy nagyon lassú, és javasolja olyan üzleti inkubátorok létrehozását, amelyek tevékenyen innovációra törekszenek, kapcsolatban állnak felsőoktatási intézményekkel és

kutatóintézetekkel, és amelyek feladata a kutatási eredmények kereskedelmi felhasználásának előmozdítása, például vállalati kapcsolatokon keresztül vagy azáltal, hogy segítenek az új vállalkozások létrehozásához szükséges ún. „üzleti angyal” vagy az ún. „magvető tőke” megtalálásában;

87. hangsúlyozza, hogy az innovatív termékek iránti kereslet és az ilyen termékek piacának fellendítése érdekében új piaci lehetőségek kialakítása révén támogatni kell az innovációt;
88. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy határozzanak meg és valósítsanak meg olyan politikai keretrendszert, amely arra hivatott, hogy Európa-szerte elősegítse a felhasználóknak az értékes innovációkhoz való gyors hozzáférést, ezzel biztosítva azt, hogy a legújabb innovációk ésszerű határidőn belül megtalálják a lehetséges végfelhasználókat;
89. hangsúlyozza az innováció és a kutatás közötti különbségtétel fontosságát; rámutat, hogy az innováció összetett, több területet érintő társadalmi-gazdasági folyamat, amely szükségessé teszi a kutatásba és fejlesztésbe való befektetések növelésére irányuló erőfeszítéseket, a kkv-k és a csúcstechnológiát alkalmazó tevékenységek támogatását, és integrált rendszerek fejlesztésére összpontosít, melyek a különböző térségek egyedi sajátosságaira épülnek;
90. felhívja a Bizottságot, hogy a finanszírozási eszközöket kösse össze szorosabban a keresleti oldali innovációs eszközökkel, és nagyobb mértékben irányítsa ezt a támogatást a kkv-k és az induló társaságok részére, amelyeknek minél előbb be kell lépniük az uniós vagy nemzetközi piacokra; ezért szükségesnek tartja, hogy világos és konkrét részvételi szabályokat hagyjanak jóvá, amelyek a kis- és mikrovállalkozások részvételét növelő intézkedéseket tartalmaznak;
91. hangsúlyozza az európai innovációt célzó doktori képzések jelentőségét, és javasolja a doktori képzés egy olyan európai keretének kialakítását, amely ösztönzi az egész életen át tartó tanulást, és bevonja az üzleti szférát a kutatások eredményeinek támogatásába, népszerűsítésébe és használatába; felhívja a tagállamokat, hogy számolják fel az érdekelt feleknek a doktori képzésekhez való hozzáférést esetlegesen hátráltató jogi vagy bürokratikus akadályokat;
92. kéri a Bizottságot, hogy vegye fontolóra több alpból finanszírozott programok olyan tagállamok és régiók számára történő elérhetővé tételét, amelyek ilyen programokat kívánnak alkalmazni; úgy véli, ez előmozdítaná az egységesebb, ugyanakkor rugalmasabb működést, és növelné az egyes alapok (a strukturális alapok és a kutatási és fejlesztési keretprogramok) közötti hatékonyságot;
93. hangsúlyozza, hogy a stratégiai kutatási és fejlesztési célok megvalósításához szükséges beruházások előmozdítása érdekében támogatni kell az összetett pénzügyi architektúrát, valamint az új pénzügyi mechanizmusok kidolgozását, akár az automatikus eszközöknek a támogatásalapú eszközökkel való kombinálása révén is;
94. üdvözli az európai innováció serkentéséhez szükséges magánfinanszírozás növelését és ösztönzését célzó előirányzatok 2014-re való elérhetővé tételére irányuló bizottsági javaslatot;

95. az EBB megbízásának megváltoztatását ajánlja, hogy lehetővé tegye a magas kockázattal járó piacközeli kutatások és innovációk finanszírozását; ennek fényében szorgalmazza, hogy a Bizottság terjessze ki az EBB sikeres kockázat-megosztási pénzügyi mechanizmusát (RSFF) azáltal, hogy
- növeli a kockázatfedezeti lehetőségek elérhetőségét,
 - fokozza a magas pénzügyi kockázati profilú kutatási és fejlesztési és innovációs tevékenységet folytató magánvállalkozások vagy állami intézmények részére az elérhető garanciákat és hiteleket,
 - befektetési célból 2011-ben további 500 millió eurót biztosít, a jelenlegi finanszírozást 1 milliárd euróról 2013 után 5 milliárd euróra emelve, valamint
 - diverzifikálja a kockázatmegosztási struktúrákat, annak érdekében, hogy a vállalkozások, elsősorban a kkv-k könnyebben finanszírozáshoz juthassanak;
96. úgy véli, hogy az európai innovációs finanszírozásnak az innovatív kkv-kba történő befektetések serkentése érdekében a magánforrásokat kiaknázó kockázatmegosztási alapon kellene működnie;
97. üdvözli az innovatív induló vállalkozások részére rendelkezésre álló egyes befektetési lehetőségek meghatározására irányuló bizottsági javaslatot;
98. felhívja a Bizottságot, hogy a piachoz közeli kutatás nagyobb részét, többek között a demonstrációs projekteket a jövőbeli keretprogramokban vigye át az adósság és tőke által vezérelt olyan eszközökhöz, amelyek révén nagyobb mennyiségű magántőkét lehet ösztönözni, amilyen például a CIP, az RSFF és az EBA, és a kkv-k számára Európa-szerte biztosítson ezekhez nagyobb hozzáférést; hangsúlyozza, hogy a (határokon átívelő) induló vállalkozások finanszírozási hiányosságait orvosolni kell;
99. hangsúlyozza, hogy a finanszírozási eszközök kidolgozásakor jobban kell ismerni a társaságok méretével, fejlődési fokával és működési területével összefüggő sajátosságokat; felszólít az innováció kezdeti szakaszában tapasztalható szűk keresztmetszetek sürgős orvoslására az indulótőke-finanszírozáshoz, a részvénybefektetéshez hasonló finanszírozáshoz, illetve a saját tőke vagy kvázi-sajáttőke finanszírozáshoz való hozzáférés uniós, regionális és helyi szintű javítása révén;
100. hangsúlyozza, hogy a kockázati tőkében rejlő fejlődési lehetőségek az Unióban messze nincsenek kihasználva az eltérő nemzeti szabályok és adózás miatt; üdvözli az annak biztosítására irányuló bizottsági javaslatot, hogy az egyik tagállamban bejegyzett kockázattőke-alapok Unió-szerte szabadon működhessenek és fektethessenek be, és így érdemben létrejöhessen az uniós kockázati tőke egységes piaca;
101. az innováció és az innovatív megoldások forgalmazása szempontjából a kkv-k számára alapvető jelentőségű kutatási és innovációs szolgáltatásokhoz (pl. innovációs jegyekhez), illetve egyéb tudásalapú üzleti szolgáltatásokhoz (modellezés, kockázatértékelés stb.) való hozzáférés javítását elősegítő eszközök és mechanizmusok kidolgozására hív fel;
102. rámutat a termékszolgáltatási rendszerek és célorientált üzleti modellek üzleti és ökohatékonyasági hasznára, és felhívja a Bizottságot, hogy e terület lefedésére dolgozzon ki stratégiát;

103.felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy értékeljék át a teljes innovációs rendszert annak érdekében, hogy megszüntessék a felesleges pénzügyi és bürokratikus akadályokat, például:

- az egyetemek és a kutatási és technológiai szervezetek hitelhez, valamint egyéb pénzügyi támogatási lehetőségekhez és eszközökhöz való jutása terén,
- a szellemi tulajdonjogok értékesítésén keresztül történő technológiaátadási folyamatok kifejlesztése terén;

104.sajnálataát fejezi ki amiatt, hogy az innovációs protokollok hosszú bürokratikus jóváhagyási eljárásnak vannak kitéve, ami lelassítja az innovációt, korlátozza az Unió piacának versenyképességét, valamint megbénítja az egészségügyben dolgozók tudományos ismereteinek fejlesztését, ezzel késleltetve a páciensek javát szolgáló intézkedéseket;

105.hangsúlyozza, hogy előnyben kell részesíteni a klinikai vizsgálatokról szóló irányelvnek a kutatókkal együttműködésben végzett felülvizsgálatát, abból a célból, hogy a gyógyszerkészítmények fejlesztésére és az alternatív kezeléseknek a gyógyszerkészítményekkel való, klinikai kutatás keretében zajló összehasonlítására vonatkozó szabályozási keretet hatékonyabbá tegyék (ahogy azt a gyógyszerágazatban megvalósuló innovációról és szolidaritásról szóló, 2010. december 6-án Brüsszelben elfogadott tanácsi következtetések megállapítják);

106.hangsúlyozza az új ismeretek használatának rendkívüli fontosságát, hogy új és jobb módszereket hozzanak létre a rák megelőzésére, kimutatására és kezelésére, valamint hogy gyorsított eljárásokon keresztül a páciensek számára elérhetővé tegyék ezeket a felfedezéseket;

107.felhívja a figyelmet az innovációnak a tudásháromszögben elfoglalt szerepére, és rámutat annak szükségességére, hogy a pénzügyi tervben, valamint a 2013 utáni időszakra szóló pénzügyi tervben az innováció kultúrájának hangsúlyosabb szerepet kell szánni;

108.felkéri a tagállamokat, hogy a régiókkal szoros együttműködésben, valamint a strukturális alapok stratégiáinak és prioritásainak az EU2020-as célkitűzésekkel való összehangolásával a folyó finanszírozási időszakban a lehető legjobban használják fel a kutatás-fejlesztésre és innovációra szánt strukturális alapokat, törekedve a nagy társadalmi kihívások kezelésére és az innovációban és kutatásban való kohézió elérésére; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az intelligens és célirányosabb specializációs stratégiák népszerűsítésével kerüljék a költséges kétszeres munkát; úgy véli, hogy az uniós specializációk ezen elképzelésének előmozdítása érdekében a régiókat ösztönözni kell;

109.rámutat, hogy a Kohéziós Alapból innovációra előirányzott alapok nagy része a teljesíthetetlen adminisztrációs előírások, valamint a nehéz gazdasági időszakokban nem elérhető egyenértékű egyéb finanszírozás miatt nem kerül felhasználásra; megállapítja, hogy ez hozzájárul a tagállamok közötti gazdasági különbségek további növekedéséhez, ami az euróövezetben jelenleg tapasztalható válság egyik alapproblémája; a strukturális alapok reformjára és kiigazítására szólít fel annak érdekében, hogy azok hozzáférhetőbbek legyenek az érintett gazdasági szereplők, elsősorban a kkv-k számára

belső átszervezésük céljából;

110. úgy véli, hogy számos iparágban a közös referenciák és normák meghatározása bizonyult az innováció és a fenntartható versenyképesség előmozdítása komoly ösztönzőjének; a Tanácshoz csatlakozva kéri a Bizottságot, hogy tegyen javaslatokat a szabványosítási eljárásoknak a nagyobb átláthatóságon és az érdekeltek bevonásán keresztül gyorsítására, egyszerűsítésére, költségcsökkentésére és modernizálására, ezáltal megteremtve a gyorsabb európai választ az innovatív globális piaci fejleményekre; kéri a Bizottságot, hogy komolyan foglalkozzon az olyan sikeres innovatív mechanizmusokkal, mint az érdekelteket az értéklánc mentén egyesítő nyílt szabványok;
111. rámutat arra, hogy a szabványosítás a piacokhoz való hozzáférés megkönnyítése és az interoperabilitás lehetővé tétele révén fokozhatja az innovációt és versenyképességet; ösztönzi a Bizottságot, hogy fokozza az európai szabványok – különösen a szociális és környezetvédelmi területeken, valamint a jövőbeli szabadkereskedelmi megállapodásokban való – alkalmazásának előmozdítására irányuló erőfeszítéseket;
112. ezért hangsúlyozza, hogy az Európát a válság utáni világra való átformálással kapcsolatos minden stratégiában irányadónak kell lennie a fenntartható munkahelyteremtésnek;
113. sürgeti az Európai Bizottságot, hogy kövesse a hetedik keretprogram időközi értékelésének ajánlásait (szakértői csoport), amely szerint mérlegelni kell az új eszközökre vonatkozó moratóriumot, amíg a létező eszközöket kellőképpen kialakítják és megfelelően értékelik; ezért elővigyázatosságra szólít fel annak érdekében, hogy az eszközök sokasodása révén kialakuló komplikációkat el lehessen kerülni;
114. felkéri az Európai Bizottságot, hogy az Európai Parlamenthez nyújtson be egy külső értékelést a hetedik keretprogram keretében létrehozott innovációs eszközökről, például a technológiai platformokról, a közös európai technológiai kezdeményezésekről, és úgy véli, hogy az értékelésben ki kell térni a tevékenységekre, pályázati felhívásokra, az innovációs projektekre és az eredményekre (amennyiben vannak), valamint az állami és magánforrásokból származó gazdasági hozzájárulásokra;
115. a GDP 3%-ában meghatározott 2020-as kutatás- és technológiafejlesztési finanszírozási célkitűzés tükrében, valamint felismerve azt, hogy az Unió gazdasági talpraállásának egyetlen eszköze a kutatás és az innováció, felhívja a Bizottságot, hogy vegye fontolóra a kutatási és technológiai fejlesztés a GDP körülbelül 1%-ában meghatározott minimális szintű finanszírozására irányuló ideiglenes, 2015-ig hatályos, a tagállamokra nézve kötelező erejű intézkedés bevezetését;
116. felhívja a figyelmet arra, hogy az innováció elengedhetetlen a gazdasági fejlődés szempontjából, és hogy az Európai Uniónak további közel egy millió kutatót kell alkalmaznia az Európa 2020 stratégiában meghatározott azon célkitűzés teljesítése érdekében, melynek értelmében a GDP 3%-át kutatás-fejlesztésre költi; úgy véli, hogy ezt a célt könnyebben el lehet érni a női kutatók számának lényeges emelésével, akik jelenleg a közszférában és a felsőoktatásban alkalmazott kutatók mindössze 39%-át és a

magánszférában dolgozó kutatók 19%-át teszik ki¹;

117. támogatja azt a célkitűzést, amely szerint a kutatók számát az EU-ban 2020-ra egymillióval növelni kell, és megjegyzi, hogy ez a hatalmas befektetés jelentős multiplikátor hatást gyakorolna a foglalkoztatásra, ugyanakkor azonban fenntartja, hogy igen nagyratörő célkitűzésről van szó, amely minden egyes tagállam tekintetében egyedi célkitűzések meghatározását, valamint kitartó erőfeszítéseket tenne szükségessé; megjegyzi, hogy az állami szektor nem szükségszerűen rendelkezik az ennek megvalósításához elegendő költségvetési erőforrásokkal, ezért – jóllehet nagy szükség van a kutatói álláshelyek számának növelésére a felsőoktatási intézményekben és az állami kutatóintézetekben – az új kutatók zömét a magánszektorban alkalmazzák majd; rámutat, hogy a figyelmet nem annyira a kutatók mennyiségére, hanem inkább innovációs tehetségükre, az oktatás minőségére, a kutatás terén érvényesülő európai munkamegosztásra, a kutatási erőforrásokra és a kutatás minőségére kell összpontosítani;
118. üdvözlí, hogy a Bizottság támogatja a nyitott és együttműködő innovációt, amely hosszú távú társadalmi és gazdasági előnyökkel jár majd; ebben az összefüggésben támogatja a Bizottság kötelezettségvállalását a kutatási eredmények terjesztését, továbbítását és használatát illetően, többek között az államilag finanszírozott kutatások publikációihoz és adataihoz való nyílt hozzáférést; ösztönzi a Bizottságot, hogy találja meg e célok elérésének megfelelő módját, és hangsúlyozza azt a szerepet, amelyet az *Europeana* játszhat ezen a téren;

Az egységes piac és a szellemi tulajdon

119. hangsúlyozza, hogy az európai egységes piacot sürgősen ki kell terjeszteni minden áru- és szolgáltatásra, az innovatív egészségügyi termékeket is beleértve, ami által ezek 500 millió fogyasztóhoz juthatnak el; ismételten hangsúlyozza, hogy az európai egységes piac egyik legnagyobb kihívása a jogszabályok és a validációs folyamatok nem egységes mivolta;
120. hangsúlyozza, hogy néhány ágazatban, úgy mint az egészségügyben, a kutatások eredményei innovációt eredményeznek ahányszor csak a tudomány engedi, és ezért úgy véli, hogy a Bizottság borúlátása az innovációt illetően sokszor indokolatlan;
121. kiemeli, hogy a jelenlegi engedélyezési gyakorlat is hozzájárul az uniós belső piac széttagozottságához; megjegyzi, hogy jóllehet történt némi előrelépés, a határokon átnyúló és online felhasználásra szánt, több területre és több repertoárra érvényes engedélyezés iránti fogyasztói kereslettel nem foglalkoztak megfelelően;
122. emlékeztet rá, hogy az EU célja mind az online, mind az offline kulturális és kreatív iparágak támogatása, és úgy véli, a cél az egész Európára érvényes engedélyek piaci és fogyasztói igényeknek megfelelő széles körű használata kell, hogy legyen, és amennyiben ez rövid időn belül nem megvalósítható, el kell végezni a hatékony uniós belső piac kialakítása potenciális akadályainak – mint például a területiség elve – megszüntetésére

¹ Az Európai Bizottság „Női adatok, 2009 – főbb eredmények és trendek” című kiadványa, 2009., <http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=MEMO/09/519&format=HTML&aged=0&language=EN&guiLanguage=en>

irányuló szükséges szabályozás átfogó értékelését;

123. üdvözli a Bizottságnak az uniós védjegyrendszerre vonatkozó felülvizsgálatát, és arra kéri a Bizottságot, hogy tegye meg a szükséges lépéseket annak biztosítására, hogy a védjegyek mind az online, mind az offline környezetben ugyanolyan fokú védelemben részesüljenek;
124. hangsúlyozza, hogy egy erős, kiegyensúlyozott, megfelelően végrehajtott, nagyobb átláthatóságot biztosító és a fregmentálódást megakadályozó szellemi tulajdonjogi (IPR) rendszer az innováció legfontosabb keretfeltételeinek egyike; üdvözli a Bizottság arra irányuló erőfeszítéseit, hogy megakadályozza azt, hogy a szellemi tulajdonjogok a verseny és az innováció útjába álljanak; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy dolgozzon ki egy átfogó szellemi tulajdonjogi stratégiát – és adott esetben terjesszen elő jogalkotási javaslatot –, amely a feltalálók jogait összhangba hozza az ismeretek és találmányok széles körű hasznosításának ösztönzésével;
125. sürgeti a Bizottságot, hogy segítse a kis- és középvállalkozásokat a szellemi és ipari tulajdonjogok hatékony alkalmazásában;
126. úgy véli, hogy a Bizottságnak figyelembe kell vennie a kkv-k által tapasztalt sajátos problémákat a szellemi tulajdonjogoknak az európai kisvállalkozói intézkedéscsomagban rögzített „Gondolkozz előbb kicsiben!” elvnek megfelelően történő érvényesítésével összefüggésben, többek között a kkv-kra vonatkozóan a megkülönböztetésmentesség elvének alkalmazása révén;
127. azon a véleményen van, hogy a szellemi tulajdonjogok megfelelő érvényesítése ösztönzi a vállalkozásokat az innovatív termékek fejlesztésére, növelve ezáltal a fogyasztók számára elérhető áruk és szolgáltatások kínálatát;
128. felhívást intéz egy kiegyensúlyozott, egységes európai szabadalom bevezetésére; üdvözli ugyanakkor az egységes uniós szabadalommal foglalkozó megerősített együttműködési eljárás 2011-es megkezdésének Tanácson belüli széles körű támogatottságát;
129. rámutat arra, hogy a Közösségen kívüli kereskedelemre való áttérés előmozdítása érdekében el kell fogadni az egységes európai szabadalmat és az európai cégek statútumát; hangsúlyozza, hogy az uniós szabadalom és szellemi tulajdonjogok költségeit csökkenteni kell, figyelembe véve az EU tagállamai közötti gazdasági különbségeket, hogy versenyképesebbé váljanak az amerikai és japán árakkal szemben;
130. felhív az Európai Kutatási Térség – mint Szerződés szerinti kötelezettség – 2014-ig történő megvalósítására, hogy az EU számára lehetővé váljon a kiemelkedő tehetségek megtartása és vonzása, hogy maximalizálni lehessen a kutatók mozgási szabadságát, hogy elő lehessen mozdítani a kutató- és technológiai intézetek határokon átívelő működését, valamint hogy a kutatási eredményeket terjeszteni, átadni és felhasználni lehessen; hangsúlyozza, hogy ezért alapvető jelentőségű a megfelelő finanszírozási mechanizmusok létrehozása;
131. kiemeli az olyan politikák támogatásának szükségességét, amelyek az állami kutatóintézeteknél biztosított vonzó munkakörülmények előmozdításán keresztül arra

ösztönzik a kutatókat, hogy az EU tagállamaiban maradjanak;

132. úgy véli, hogy egy hatékony innovációs és növekedési politika feltétlenül beruház olyan kutatási programokba, amelyek megkönnyítik a kutatók közötti nemzetközi szintű mobilitást és információcserét, valamint megerősítik a tudományos és üzleti világ közötti együttműködést (Marie Curie-cselekvések);
133. hangsúlyozza annak jelentőségét, hogy európai és nemzeti szinten egyaránt kedvező feltételeket és ösztönzőket teremtsenek a doktori tanulmányokban, valamint felszólít az innovatív kutatásokban való részvétel fellendítésére az agyelszívás megakadályozása érdekében, illetve azért, hogy az EU a versenyképességét megerősítve magas szintű, innovatív kutatások és tanulmányok segítségével jelentős előnyre tegyen szert;
134. felkér a közösségi védjegyre vonatkozó jogszabályok gyors felülvizsgálatára és e tekintetben megfelelő lépések megtételére a védjegyek online és offline környezetben egyaránt azonos szintű védelmének biztosítása érdekében;
135. üdvözli a Bizottság azon javaslatát, miszerint 2011 végére ki kell alakítani a szellemi tulajdonjogok és az engedélyezés európai tudáspiaccát, beleértve a felhasználatlan szellemi tulajdonokhoz való hozzáférés megkönnyítését többek között a közös szabadalmi platformok és szabadalmi alapok létrehozásának ösztönzése révén;
136. sürgeti a Bizottságot, hogy terjessze elő a teljes mértékben működőképes egységes digitális piac 2015-ig történő kialakításához szükséges jogalkotási javaslatokat, mivel az jelentősen javítaná az innováció keretfeltételeit; hangsúlyozza, hogy a kezdeményezéseknek nagyra törőnek kell lenniük különösen az olyan kulcsfontosságú területeken, mint a szerzői jogok, az elektronikus kereskedelem – ideértve az elektronikus kereskedelemre vonatkozó fogyasztóvédelmi politikát –, valamint a közszektorbeli információk hasznosítása;
137. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az egységes piac kiteljesítését – ennek részeként pedig az egységes digitális piac előmozdítását célzó intézkedéseket – állítsák az innovációs politika középpontjába, mivel ez elfogadhatóbb árakat és jobb minőséget eredményez a fogyasztók számára, támogatja az innovatív termékek fejlesztését, fokozza a munkahelyteremtést az EU-ban, valamint új uniós növekedési lehetőségeket teremt a vezető piacokon;
138. rámutat, hogy amennyiben előre akarunk lépni az egységes innovációs piac irányába, meg kell állapodni a közvetlen és közvetett, rövid és hosszú távú, gazdasági és szociális előnyök értékelési módjainak tekintetében;

Közbeszerzés

139. emlékeztet arra, hogy az EU éves GDP-jének 17%-át képviselő közbeszerzés fontos szerepet játszik az európai egységes piacon és az innováció serkentésében;
140. szorgalmazza, hogy a tagállamok a közbeszerzést használják a társadalmi problémák kezelésére az innováció ösztönzése érdekében és összpontosítsák közbeszerzési költségvetésüket az innovatív, fenntartható és ökohatékony termékek, folyamatok és

szolgáltatásokra, figyelembe véve, hogy gazdasági szempontból nem mindig a legolcsóbb ajánlat a leginkább életképes; felhívja ezért a Bizottságot, hogy

- jogalkotási javaslataiban mozdítsa elő a közbeszerzést lehetővé tevő innovációt, beleértve a kereskedelmi hasznosítást megelőző közbeszerzési lehetőségek felülvizsgálatát,
- biztosítson lehetőségeket a regionális és helyi állami szervek ösztönzésére a strukturális alapokon keresztül nyújtott uniós társfinanszírozás felhasználására,
- adjon ki a legjobb gyakorlatokra vonatkozó iránymutatásokat és képzési programokat a tagállami szinten működő közbeszerzők számára, amelyek célja a kereskedelmi hasznosítást megelőző és innovatív közbeszerzéssel kapcsolatos képességek fejlesztése;

141. ragaszkodik ahhoz, hogy az innováció a közrend kulcsfontosságú összetevője legyen olyan területeken, mint a környezetvédelem, a vízügy, az energiaügy, a közlekedésügy, a távközlésügy, az egészségügy és az oktatásügy; hangsúlyozza, hogy szükség van az innováció általános terjesztésére és elfogadására az állami szektorban, a magánvállalkozásoknál és különösen a kis- és középvállalkozásoknál;

142. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák az állami szektor erőfeszítéseit az innovatív megközelítések kialakítására, és indítsák el az állami szektor új innovációs kutatási programját például az e-kormányzás, az e-egészségügy és az e-közbeszerzés terén, valamint hogy terjesszék a bevált gyakorlatokat a közigazgatásban, amelyek csökkentik a bürokráciát, és polgárközpontú politikákat támogatnak; hangsúlyozza az állami szektor jelentőségét a belső digitális piac iránti közbizalom erősítésében;

143. felszólítja a Bizottságot, a tagállamokat, valamint a helyi és regionális hatóságokat, hogy az uniós innovációs stratégia szerves részeként és az adatvédelmi szabályok betartásának kellő figyelembevételével ösztönözzék az e-közbeszerzés alkalmazását, különös tekintettel a kereskedelmi hasznosítást megelőző közbeszerzésre, ideértve az együttes és elektronikus közbeszerzést is; külön felszólítja a Bizottságot, hogy a közbeszerzés jogi keretrendszerére irányuló általános felülvizsgálat részeként egyértelműsítse és egyszerűsítse a vonatkozó szabályokat, és tegye lehetővé az ajánlatkérők számára, hogy átláthatóbb módon hasznosíthassák a kereskedelmi hasznosítást megelőző közbeszerzést; ezenkívül felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ösztönözzék a meghatározott és valósi szociális, környezetvédelmi, méltányos kereskedelmi és innovatív szempontok átlátható beillesztését a közbeszerzésbe anélkül, hogy aláásnák a kkv-k aktív részvételét az új és innovatív megoldások kidolgozásában, illetve az alkalmazandó versenyszabályok tiszteletben tartásával;

144. rámutat, hogy az innovatív kkv-k – egyéb akadályok mellett – problémákkal szembesülnek a nemzetközivé válás finanszírozásához és a nemzetközi kereskedelmi hitelbiztosításhoz való hozzáférés terén, és hangsúlyozza, hogy új, a kkv-kat támogató intézkedések végrehajtására van szükség a felülvizsgált európai kisvállalkozói intézkedéscsomag és a közeljövőben várható, nemzetközi kereskedelempolitikáról és kkv-król szóló közlemény keretében;

145. hangsúlyozza, hogy nemzetközi viszonyosságra van szükség a közbeszerzési piacokhoz

való hozzáférés tekintetében, ezáltal az uniós vállalkozások számára lehetővé válna, hogy a nemzetközi versenyben tisztességes feltételekkel vegyenek részt;

146. kitart a kifejezetten nem tarifális akadályokra való összpontosítás szükségessége mellett, amelyek a tarifák fokozatos csökkentése, illetve megszüntetése miatt egyre inkább a nemzetközi kereskedelem fő akadályává válnak; úgy véli, hogy a kétoldalú és többoldalú kereskedelmi szabályok következtlen végrehajtásából eredő valamennyi akadály indokolatlan; másrészt úgy véli azonban, hogy az állami hatóságok nem kereskedelmi területen végzett – és nem szándékos kereskedelmi következményekkel járó – legitim jogalkotási és közigazgatási tevékenységeiből eredő valamennyi akadály indokolt, és megszüntetésükhöz nyilvános konzultációra és tanácskozásra van szükség;
147. elismeri, hogy a fejlesztés érdekében és a millenniumi fejlesztési célok megvalósítására való tekintettel végrehajtott technológiatranszfer az európai kereskedelmi politika fontos szempontjává kell tenni, de elismeri, hogy a fejlett technológiákkal kapcsolatos uniós szaktudás harmadik országoknak való átadását a Bizottságnak felügyelnie kell az innovációs mintákkal és jövőbeli fejlesztésekkel kapcsolatos jobb információszerezés érdekében, valamint hogy elkerülhető legyen a tisztességtelen verseny;
148. kiemeli, hogy a kkv-k fontos szerepet játszhatnak, amennyiben a közbeszerzési szabályokat (többek között a tőkekövetelmények és a szerződések volumene tekintetében) a résztvevő vállalkozás méretének megfelelően változtatható követelményekkel alkotják meg;
149. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az EU és tagállamai tudományos együttműködést folytassanak harmadik országokkal; úgy véli, hogy az európai uniós vállalkozások számára jobb hozzáférést kell biztosítani a harmadik országokbeli kutatási és fejlesztési programokhoz;
150. hangsúlyozza, hogy az EU-nak és a tagállamoknak összehangolt módon kell fellépniük a harmadik országokhoz kapcsolódó tudományos és technológiai megállapodások és intézkedések terén; úgy véli, fontolóra kell venni az EU és tagállamai által harmadik országokkal kötött keretmegállapodások lehetőségét;

Európai innovációs partnerségek (EIP-k)

151. felidézi az európai innovációs partnerségekről szóló 2010. november 11-i állásfoglalását, amely:
- kimondja a források intelligens felhasználásának az összes európai innovációs partnerségen átívelő elvét, ekképpen fokozva a források hatékonyságát, az intelligens fogyasztást, valamint a hatékony termelést és gazdálkodást az ellátási lánc egészében,
 - üdvözli az aktív és egészséges öregedéssel foglalkozó kísérleti projektet;
152. hangsúlyozza, hogy az európai innovációs partnerségeknek:
- nem szabad túllépniük a jelentős társadalmi kihívások korlátozott számát és igazodniuk kell hozzájuk,

- ösztönzést kell nyújtaniuk az ambiciózus, de megvalósítható, „ember a Holdon” típusú céloknak, a hatásokra és az elérendő eredményre kell összpontosítaniuk, és azokat konkrét célkitűzéseknek kell megfeleltetniük,
- szinergiákat kell teremteniük és a SMART elveket kell követniük,
- a Bizottságon belül kettőnél több szakpolitikai területre (főigazgatóságra) kell kiterjedniük, illetve kettőnél több terület összehangolását kell igényelniük,
- integrálniuk és jobban össze kell hangolniuk az összes meglévő K+F+I eszközt és kezdeményezést, beleértve az ETI tudás- és innovációs közösségeit, elkerülve a felesleges kétszeres munkát,
- biztosítaniuk kell az ellátási lánc valamennyi illetékes állami és magánpartnerének, beleértve a kkv-knek és a civil társadalmi szervezeteknek a részvételét a jövőbeni partnerségek kiválasztásában, fejlesztésében és működésében;

ezért kéri az Európai Bizottságot, ösztönözze és támogassa az európai innovációs partnerségek elvén alapuló kezdeményezéseket;

153. követendő példának tartja az aktív és egészséges időskor témájára vonatkozó kísérleti innovációs partnerség azon célkitűzését, amely szerint 2020-ra az egészségben eltöltött életévek számának két évvel meg kell hosszabbodnia, és úgy véli, hogy világos célkitűzéseket kell meghatározni valamennyi innovatív partnerség tekintetében, mert innovatív intézkedések nélkül ezek jövőbe tekintő jellege és motivációja szenvedne csorbát, és ez megnehezítené a mérhető időközi és részleges célkitűzések meghatározását;

154. üdvözli az „európai innovációs partnerségeket”, amelyeket arra szántak, hogy növeljék és összehangolják a kutatásba és fejlesztésbe való befektetéseket, valamint hogy jobban koordinálják a közbeszerzéseket annak érdekében, hogy felgyorsítsák a fejlesztések piacra történő bevezetését; hangsúlyozza azonban, hogy a közbeszerzési politikákat úgy kellene megtervezni, hogy azok ne a magánpiacot helyettesítsék, vagy a versenyt torzítsák, hanem hogy támogassák azokat, serkentve az innováció elterjedését, lehetőséget adva a piacoknak, hogy új irányba mozduljanak el;

155. kéri a Bizottságot, tegyen javaslatokat a 2014–2020 közötti időszak különböző támogatásairól szóló rendeletben az európai innovációs partnerségek gyakorlati egyszerűsítése érdekében;

156. felhívja a Bizottságot, hogy évente számoljon be a Parlamentnek az összes európai innovációs partnerségről és évente kétszer az első kísérleti projektről, valamint kéri, hogy az EIP-ek végrehajtásának minden szakaszába vonják be az Európai Parlamentet;

157. felkéri a Bizottságot, hogy hozzon létre nyersanyagokkal foglalkozó innovációs partnerséget;

A régió mint fontos partner

158. hangsúlyozza, hogy a regionális és helyi hatóságok teljes mértékű bevonása kulcsfontosságú az Innovatív Unió céljainak eléréséhez, mivel fontos szerepet játszanak a vállalkozások, a tudományos intézmények, az állami hatóságok és az állampolgárok kapcsolatának a „gyémánt négyes” normájában történő megteremtésében, közvetítőként működve közre a különböző szereplők, a tagállamok és az EU között; ezért felkéri a Bizottságot, tegyen javaslatokat tárgyalási témákra és működtetési szabályokra,

amelyekben a régiók is részt vehetnek, illetve amelyekhez hozzájárulhatnak a nagy társadalmi kihívásokra adott legmegfelelőbb válaszokat nyújtva, a szubszidiaritás elvének megfelelően, ugyanakkor elismerve a különböző régiók sajátos igényeit;

159. tudomásul veszi a 2009-es európai innovációs testület következtetéseit, melyek szerint a gazdasági és pénzügyi válságnak aránytalan hatásai tapasztalhatók különböző országokban és régiókban, és ezek hátráltatják a konvergencia-célkitűzést, aggodalmát fejezi ki, hogy a tagállamokra vonatkozó jelenlegi költségvetési megszorítások a tudományos, technológiai és innovációs befektetés – esetleges káros hatással járó – nagyobb korlátozását eredményezhetik; egyetért azzal, hogy az „Innovációs Uniónak” valamennyi tagállamot és régiót be kell vonnia, és nagyon fontos elkerülni, hogy „innovációs szakadék” jöjjön létre az innovatívabb és a kevésbé innovatív országok és régiók között;
160. felszólít minden régiót, hogy fektessenek be az innovációba, és hatékonyságuk javítása érdekében igazítsák ki innovációs stratégiájukat, növeljék humántőkéjüket, és mozdítsák elő vállalataik képességét és készségét az innovációra, valamint törekedjenek nemzetközi szintű versenyképességre;
161. rámutat, hogy regionális szinten a döntéshozóknak tisztában kell lenniük azzal, hogy a kutatási és innovációs tevékenységek mekkora lehetőséget nyújtanak minden régióknak a gazdasági növekedésre, mivel az innovációt döntő többségben a gyakorlati felhasználás generálja (tehát kereslet- és felhasználóalapú), és ahhoz többnyire támogatást nyújt az ERFA; ezért megjegyzi, hogy amennyiben az innovációs tevékenységekhez nem szükséges vagy elsődleges a felsőoktatási intézmények megléte, az egyetemek és kutatóközpontok nélküli régióknak is képesnek kellene lenniük saját innovációs kapacitásaik fejlesztésére, és a lehető legnagyobb mértékben ki kell tudniuk aknázni a régióban és helyben rendelkezésre álló erőforrásokat és eszközöket az innovációs potenciál növelése érdekében;
162. megállapítja, hogy az innováció regionális szinten való előmozdítása hozzájárulhat a regionális különbségek csökkentéséhez; ennek ellenére bátorítja a különböző (regionális, nemzeti és uniós) szinteket, hogy hatékonyabban hangolják össze erőfeszítéseiket a K+F tevékenységek európai szintű tervezése keretében;
163. rámutat, hogy az innováció – mind a politikai döntéshozás, mind a vállalkozások és kutatóközpontok tevékenységei szempontjából – alapvető szerepet játszik az EU területi kohéziós politikájának kiteljesítésében, és hogy természetéből adódóan döntően hozzájárul a kohéziós célok teljesítéséhez és bizonyos, egyedi földrajzi és demográfiai jellemzőkkel bíró térségekben az e célok elérését gátló akadályok leküzdéséhez;
164. felhívja a figyelmet a kulturális sokféleség innovációra gyakorolt jótékony hatására; ezzel összefüggésben úgy véli, hogy az innovációs politikában kiemelt helyet kellene biztosítani a regionális kulturális sokféleség megőrzésére és előmozdítására irányuló fellépéseknek;
165. hangsúlyozza, hogy a régiók kulcsszerepet játszanak az innovációt nemzeti szinten ösztönző politikák kidolgozásában; ugyanakkor aláhúzza, hogy számos tagállamban a regionális és helyi költségvetések elégtelenek, és a nemzeti innovációs keretek is csak

szűk mozgásteret hagynak;

166. hangsúlyozza, hogy az uniós régiók teljes innovációs kapacitását mozgósítani kell annak érdekében, hogy az Európa 2020 stratégia – intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre irányuló – célkitűzései valóra váljanak, és rámutat, hogy a jövő regionális politikájának ezt a feladatot elsődleges prioritásként kell kezelnie; úgy véli, hogy ez a regionális politika valamennyi célkitűzésére érvényes, és hangsúlyozza, hogy biztosítani kell Európa versenyképességének világszínvonalát; kéri a tagállamokat, hogy vonják be az ipar szereplőit az ökológiai fejlesztésekbe, mivel a régiókban a vállalkozókra fontos szerep hárul az ökológiai innovációk szélesebb körű terjesztésében; megjegyzi, hogy a vállalkozók tájékoztatása új üzleti lehetőségek bemutatásával alapvető fontosságú az erőforrás-hatékony gazdaság és a fenntartható ipar létrehozását célzó stratégia sikere szempontjából;

167. hangsúlyozza az olyan országok innovatív potenciáljának szerepét, amelyek nem tagjai az Uniónak, de amelyek a keleti partnerség keretében együttműködnek az EU-val, és arra szólít fel, hogy ezeket az országokat vonják be az „Innovatív Unió” elnevezésű kezdeményezésbe;

168. rámutat a kutatási és innovációs tevékenység folytatása tekintetében a városokban rejlő nagy lehetőségekre; úgy véli, hogy a technológiai fejleményeken alapuló intelligensebb városi szakpolitika és az energia területén megjelenő „Intelligens városok” kezdeményezés, valamint annak a ténynek a felismerése, hogy az európai népesség 80%-a – a legnagyobb társadalmi különbségeket mutató – városokban él, hozzájárulna a fenntartható gazdasági innovációhoz;

A stratégia végrehajtása

169. felkéri az Európai Bizottságot, hogy ültesse át a jelenlegi, Innovatív Unió című stratégiai dokumentumot konkrét célkitűzéseket és mérhető, időkerethez kötött célokat tartalmazó cselekvési tervbe; felszólítja a Bizottságot, hogy rendszeresen ellenőrizze az előrehaladást, felmérve az akadályokat és javítómechanizmust javasolva, miközben rendszeresen jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak;

170. felkéri az Európai Bizottságot, hogy vesse egybe és értékelje az európai innovációs politika sajátos eszközeit a fő külső versenytársainkéval (az Egyesült Államokkal, Japánnal és a BRIC-országokkal), és tegyen jelentést az azokhoz hasonlított innovációra irányuló teljesítményükről;

o

o o

171. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamoknak.

INDOKOLÁS

Jelentős társadalmi kihívások

Egységben az erő. A közös európai problémák megoldásainak megtalálása érdekében történő közös újítások erősebb hangsúlyokat, gyorsabb fejlesztéseket, (költség)hatékonyságot és több kreativitást hoznak magukkal. Az Innovatív Uniónak nem csupán a közös társadalmi problémákra kell választ adnia, hanem egyidejűleg Európa versenyképességét is meg kell erősítenie, és ki kell jelölnie a válságból kivezető utat. Az importfüggő Európában a tagállamok együttesen érzékelik annak a szükségességét, hogy intelligens és fenntartható módon használják az energiatermeléshez, az ipari tevékenységhez vagy az élelmiszergyártáshoz szükséges erőforrásokat és nyersanyagokat. A népesség előregedése is majdnem minden uniós tagállamnak nagy kihívást jelent. A hosszabb, egészségben eltöltött élettartam, az ellátás és a gyógyszerek biztosítása – ugyanakkor a költségek egyidejű kordában tartása – érdekében a közös megoldáskeresés gyorsabban hozhat eredményeket. Az európai nemzetgazdaságok az idők során annyira összefonódtak, hogy nem csak az euró stabilitása, hanem a tagállamok versenyképességének megszilárdítása miatt is szükség van a közös megoldáskeresésre: a méltányos és stabil gazdasághoz vezető közös útra.

Emberi kreativitás: az újítás szabadsága

Az ember kreatív, ezért meg kell kapnia a mozgásteret ahhoz, hogy részt vehessen a környezetét jellemző és a társadalmi körülmények javításában. A legújabb kutatások szerint ez a társadalmi innováció 75%-ban járul hozzá a technológiai újítások sikeréhez. Felbecsülhetetlen hozadéka van így annak is, ha a munkavállalóknak elegendő terük van ötleteik megvalósítására a munkafolyamatok javítása érdekében. Az újítók maguk a polgárok – például a nem európai iPhone-alkalmazások fejlesztőiként –, de viselkedési és fogyasztási szokásaik is irányt mutatnak az innovációnak. Ezért fontos, hogy az emberek lehetőséget kapjanak, és kihasználják annak a lehetőségét, hogy saját maguk is befolyást gyakoroljanak és szerepet vállaljanak a fenntartható társadalomra való áttérésben, például a megújuló energetikai alkalmazások mikroléptékű javítása révén. A viselkedési szokások – ezen belül a fogyasztói szokások – megváltoztatása nagy lendületet adhat az innovációnak.

Mit nyerhet a lakosság az innovációval?

Azért került hangsúly az innovációra, hogy az eddig használt termékek, folyamatok és szolgáltatások fenntartható alternatívái megtalálásával Európában magas maradjon az életszínvonal.

A geriátriai és a jóléti betegségek jobb ellátását célzó gyorsabb megoldások, valamint az időskori mobilitás csak néhány példája az európai együttműködésből fakadó, a polgároknak biztosítandó előnyöknek. Az aktív és egészséges időskor témájára vonatkozó kísérleti innovációs partnerség célja, hogy az európaiak 2020-ra két évvel tovább legyenek egészségesek.

Hangsúly

A határozott döntések és a kihívást jelentő célok elengedhetetlenek az innováció

serkentéséhez; a megfelelő hangsúllyal rendelkező és koherens politika révén. Amennyiben az innovációnak ilyen sok problémára kell megoldást kínálnia, a kreativitás ösztönzésére hatékony módszereket kell kidolgozni, hogy az eredmények gyorsan átültethetők legyenek a gyakorlatba a termékek, szolgáltatások, folyamatok vagy kezdeményezések terén.

Mit értünk innováción, és mit lehet megújítani?

Röviddel ezelőtt az innovációt egy kalap alá vették a kutatással és csak a high-tech termékeket tekintették újításnak. Az innováció fogalma sokkal tágabban értelmezendő, és egy ötlet – termék, folyamat, szolgáltatás vagy kezdeményezés formájában való – megvalósulásában nyilvánul meg. A kutatás nagyon fontos területe az innováció létrejöttének, de az újításnak több forrása van a kutatásnál: például azok a hirtelen, briliáns ötletek, amelyek egy termék, folyamat, szolgáltatás vagy kezdeményezés formájában (gondoljunk csak például a Facebookra) azonnal megvalósulhatnak.

Az ötletek egyszerű, piaci vagy gyakorlati megvalósításához a következők szükségesek:

1. a hitelekhez és a pénzügyi támogatásokhoz való könnyebb hozzáférés;
2. az állam és magánszféra által – uniós és nemzeti szinten – megvalósított több K+F+I-beruházás;
3. egyértelmű és hosszú távú perspektívát biztosító szabályok;
4. az európai, illetve nemzeti ösztönző programokban való részvételhez szükséges egyszerű engedélyezési eljárások, a bürokrácia csökkentése:
 - egyablakos ügyintézés: az európai ösztönző programok egy helyen történő ügyintézése, amely a vállalkozók (főleg a kkv-k), a kutatóintézetek, az egyetemek, de még a regionális és helyi önkormányzatok számára is megkönnyíti a kérelmezést. Ezeknél az ablakoknál nem csak a finanszírozási kérdésekre helyeznek hangsúlyt, hanem a megfelelő partnerekre vagy együttműködő hálózatokra is.
 - ahol lehetséges, az ösztönző programok egyesítése; számos program átfedi egymást. Az alapok szétaprózódása többnyire a hangsúly szétforgácsolódását vonja maga után;
 - kevesebb ellenőrzési törekvés a finanszírozási kérelmek esetében, több szakértelem a finanszírozás odaítélésénél és ezt követően nagyobb bizalom;
5. az EU, a nemzeti, regionális és helyi hatóságok, a kutatóintézetek, az egyetemek, a vállalatok és – végül, de nem utolsósorban – a polgárok közötti jobb együttműködés;
6. a kvantitatív készségek (természettudományok) ösztönzése az oktatásban, a vállalkozástannak a tanulmányok folyamán betöltött nagyobb szerepe, a szakterületek közötti szélesebb körű párbeszéde, valamint az oktatás, a kutatás és az üzleti élet közötti jobb együttműködés;
7. olcsó és egyszerű európai szabadalom, a szellemi tulajdon védelmét szolgáló, használható szabályok, valamint a nem hasznosított szabadalmak cseréjét lehetővé tevő európai rendszer;
8. valódi európai belső piac, amelynek keretein belül az 500 millió fogyasztót felölelő piachoz való hozzáférés révén jobban érvényesülhet az innováció – jelenleg a bonyolult engedélyezési eljárások és a másik tagállamhoz képest eltérő jogszabályok

miatt néhány innováció a határnál megtorpan. A belső piacnak azokat a piacokat is magába kell foglalnia, amelyeket a közelmúltig még főként nemzeti szinten láttak el például azokkal az innovatív egészségügyi termékekkel, amelyek az egészséges és aktív öregedéshez hozzá tudnak járulni.

9. a (fenntartható) innovatív megoldások rugalmas közbeszerzése; az egyetlen ajánlattevőt és a szellemi alkotások jogának közzétételét érintő problémák – a kereskedelmi hasznosítás előtti szakaszban is – orvosolandók.

Európai politika

Az európai politikának jobban kell összpontosítania a célok kifejezetten nagy társadalmi kihívások területéhez kapcsolódó kitűzésére és azok elérésére. Jelenleg az innovációs politika még túlságosan széttagolt és elsősorban a kutatásra irányul. A kutatásra fókuszáló figyelemnek meg kell maradnia, és a kutatási kiadások GDP-hez viszonyított 3 %-os célarányát is el kell érni. Mindezek mellett azonban a többi szakpolitikai területen is támogatni kell a (társadalmi) innovációhoz vezető folyamatokat. Az innováció tekintetében holisztikus és kompakt politikai megközelítésre van szükség.

Európai innovációs partnerségek

Az Európai Bizottság innovációs partnerségek megindítását javasolja annak érdekében, hogy a jelentős társadalmi kihívásokra hamarabb megszülessenek a megoldások. A partnerségek elsősorban a már meglévő innovációs fejlesztések közötti szinergiákat hivatottak megkeresni, és céljuk a gyors innovációt akadályozó problémák megoldása. A partnerségeknek meg kell felelniük a SMART-elvnek (specifikus/mérhető/elérhető/reális/időkorlással rendelkező). Az elaprózódás elkerülése érdekében a partnerségeknek szorosan nyomon kell követniük a három nagy társadalmi kihívást.

17.3.2011

VÉLEMÉNY A NEMZETKÖZI KERESKEDELMI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság részére

az Innovatív Unióról: Európának a válság utáni világhoz való alkalmazkodásáról
(2010/2245(INI))

A vélemény előadója: Inese Vaidere

JAVASLATOK

A Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság felhívja az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

1. rámutat, hogy a nemzetközivé válás és az innováció a külső versenyképesség és a növekedés kulcsfontosságú mozgatórugói, és döntő szerepet játszanak az EU 2020 stratégia stratégiai céljaiban;
2. hangsúlyozza az éghajlatvédelmi szempontból hatékony, energiahatékony és megújuló technológiák jelentőségét a fenntartható globális gazdaság felé való elmozdulásban; elismeri, hogy az EU az éghajlatbarát és erőforrás-hatékony ipari termelés számos kulcsfontosságú ágazatában vezető pozíciót tölt be; felszólítja a Bizottságot, hogy határozzon meg ezekben az ágazatokban a nemzetközivé válásra vonatkozó és innovációs stratégiákat;
3. hangsúlyozza, hogy az uniós kereskedelmi és innovációs politikát át kell alakítani úgy, hogy valóban alkalmas eszköz legyen a munkahelyteremtésre, a szegénység felszámolására és a világ fenntartható fejlődésének biztosítására; szilárdan hiszi, hogy nélkülözhetetlen az EU belső és külső politikáinak szempontjai közötti következetesség, és hogy az új kereskedelmi politika kialakítása közben ügyelni kell a munkahelyteremtésre irányuló erőteljes ipar- és innovációs politikával való összhangra annak érdekében, hogy biztosítani lehessen a gazdasági fejlődést, és ennek következtében több és jobb munkahelyet lehessen létrehozni;

4. úgy véli, hogy a versenyképes kereskedelmi politika kialakítása érdekében elengedhetetlen megvalósítani az arra irányuló célkitűzést, hogy a EU GDP-jének 3%-át 2020-ig a K+F tevékenységekbe fektessék;
5. rámutat arra, hogy a szabványosítás a piacokhoz való hozzáférés megkönnyítése és az interoperabilitás lehetővé tétele révén fokozhatja az innovációt és versenyképességet; ösztönzi a Bizottságot, hogy fokozza az európai szabványok – különösen a szociális és környezetvédelmi területeken, valamint a jövőbeli szabadkereskedelmi megállapodásokban való – alkalmazásának előmozdítására irányuló erőfeszítéseket;
6. ezért hangsúlyozza, hogy az Európát a válság utáni világra való átformálással kapcsolatos minden stratégiában irányadónak kell lennie a fenntartható munkahelyteremtésnek;
7. úgy véli, hogy az EU innovációs politikájának elsősorban a kezdő vállalkozások, valamint az öko-kompatibilis, energiatakarékos és az alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó termelés és technológiák méretgazdaságosságának támogatására, a megfizethető szellemi tulajdonjogok védelmére, a kkv-k finanszírozáshoz való hozzáférésére és nemzetközivé tételükre, a védett piacok liberalizálására, az árfolyamok stabilizálására, az uniós vállalatok külhoni jogi védettségének elősegítésére, valamint a tisztességtelen verseny, a kalózkodás és a hamisítás elleni fellépésre kell irányulnia;
8. úgy véli, hogy egy hatékony innovációs és növekedési politika feltétlenül beruház olyan kutatási programokba, amelyek megkönnyítik a kutatók közötti nemzetközi szintű mobilitást és információcserét, valamint megerősítik a tudományos és üzleti világ közötti együttműködést (Marie Curie-cselekvések);
9. megjegyzi, hogy a társadalmi kihívások továbbra is az Innovatív Unió egyik kiemelt témáját jelentik; hangsúlyozza, hogy az Innovatív Unió legfőbb célja az EU hosszú távú fejlődése és versenyképessége kell legyen;
10. megjegyzi, hogy el kell kerülni, hogy az innovációk kizárólag korlátozott területeken kapjanak prioritást, annak érdekében, hogy hosszú távon ne veszítsünk el értékes innovációs potenciált;
11. úgy véli, hogy az EU közbeszerzési piaci jelentős tényezők az új öko-kompatibilis termékek és szolgáltatások széleskörű bevezetésében; sajnálja, hogy nemzetközi partnereink még nem nyitották meg belső közbeszerzési piacaikat az uniós vállalkozások előtt olyan módon, ahogyan az EU belső piaca megnyílt a harmadik országok vállalkozásai számára;
12. kitart a kifejezetten nem tarifális akadályokra való összpontosítás szükségessége mellett, amelyek a tarifák fokozatos csökkentése, illetve megszüntetése miatt egyre inkább a nemzetközi kereskedelem fő akadályává válnak; úgy véli, hogy a kétoldalú és többoldalú kereskedelmi szabályok következtelen végrehajtásából eredő valamennyi akadály indokolatlan; másrészt úgy véli azonban, hogy az állami hatóságok nem kereskedelmi területen végzett – és nem szándékos kereskedelmi következményekkel járó – legitim jogalkotási és közigazgatási tevékenységeiből eredő valamennyi akadály indokolt, és megszüntetésükhöz nyilvános konzultációra és tanácskozásra van szükség;

13. ösztönzi a kkv-kra vonatkozó valamennyi innovációs és vállalkozásalapítási politika egyszerűsítését; támogatja az innovációs partnerségeket elősegítő európai szolgálat létrehozását; úgy véli hogy az innováció elősegítéséhez elengedhetetlen a politikai és a fokozott pénzügyi támogatás, különösen a kkv-k közötti kapcsolatépítési tevékenységekhez, amelyek megkönnyítik az ágazati klaszterek kutatási és fejlesztési együttműködését, marketingjét és nemzetközivé válását;
14. rámutat arra, hogy a Közösségen kívüli kereskedelemre való áttérés előmozdítása érdekében el kell fogadni az egységes európai szabadalmat és az európai cégek státútumát; hangsúlyozza, hogy az uniós szabadalom és szellemi tulajdonjogok költségeit csökkenteni kell, figyelembe véve az EU tagállamai közötti gazdasági különbségeket, hogy versenyképesebbé váljanak az amerikai és japán árakkal szemben;
15. elismeri, hogy a fejlesztés érdekében és a millenniumi fejlesztési célok megvalósítására való tekintettel végrehajtott technológiatranszfer az európai kereskedelmi politika fontos szempontjává kell tenni, de elismeri, hogy a fejlett technológiákkal kapcsolatos uniós szaktudás harmadik országoknak való átadását a Bizottságnak felügyelnie kell az innovációs mintákkal és jövőbeli fejlesztésekkel kapcsolatos jobb információszerzés érdekében, valamint hogy elkerülhető legyen a tisztességtelen verseny;
16. elismeri, hogy az éghajlatváltozás elleni küzdelemhez, valamint az energiahatékonyságra és az ipari termelés dematerializálására irányuló erőfeszítésekhez aktív politikát kell folytatni az új technológiák globális terjesztésében;

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	16.3.2011
A zárószavazás eredménye	+: 23 -: 0 0: 4
A zárószavazáson jelen lévő tagok	William (The Earl of) Dartmouth, Laima Liucija Andrikienė, Kader Arif, David Campbell Bannerman, Daniel Caspary, Christofer Fjellner, Metin Kazak, Bernd Lange, David Martin, Emilio Menéndez del Valle, Vital Moreira, Cristiana Muscardini, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Niccolò Rinaldi, Tokia Saïfi, Helmut Scholz, Peter Šťastný, Robert Sturdy, Gianluca Susta, Keith Taylor, Iuliu Winkler, Pablo Zalba Bidegain, Paweł Zalewski
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Catherine Bearder, George Sabin Cutaș, Syed Kamall, Elisabeth Köstinger, Miloslav Ransdorf, Michael Theurer, Inese Vaidere, Jarosław Leszek Wałęsa

18.3.2011

VÉLEMÉNY A FOGLALKOZTATÁSI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság részére

az Innovatív Unióról: Európának a válság utáni világhoz való alkalmazkodásáról
(2010/2245(INI))

A vélemény előadója: Sari Essayah

JAVASLATOK

A Foglalkoztatási és Szociális Bizottság felhívja az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

1. úgy véli, hogy jobban meg kell érteni a társadalom előtt álló kihívásokat, az innováció támogatásában érintett politikákat át kell alakítani és e kihívások – például az éghajlatváltozás, az erő- és energiaforrások hatékony felhasználása, az egészség és a demográfiai változások – kezelésére kell felhasználni; hangsúlyozza az innovatív foglalkoztatási politikák és az innovációt szolgáló készségek fejlesztése közötti szinergia jelentőségét az új készségek kialakítása és a munkahelyteremtés szempontjából a fenntartható gazdaságban, a társadalmi kihívások, valamint a súlyos egészségügyi és szociális problémák – például a szegénység és a társadalmi kirekesztés megelőzése és megszüntetése – érdekében; javasolja, hogy a partnerségek beindítása érdekében hasznosítsák egyes tagállamok azon képességét, hogy másoknál gyorsabban haladnak előre, amint ez az aktív és egészséges időskor témájára vonatkozó kísérleti jellegű európai innovációs partnerség esetében is megvalósult;
2. álláspontja szerint az innováció fontos szerepet játszhat a társadalmi kohézió növelésében azáltal, hogy javítja a biztosított szolgáltatások minőségét, ezért speciális szakképzési programokat kell kidolgozni;
3. követendő példának tartja az aktív és egészséges időskor témájára vonatkozó kísérleti innovációs partnerség azon célkitűzését, amely szerint 2020-ra az egészségben eltöltött életevek számának két évvel meg kell hosszabbodnia, és úgy véli, hogy világos célkitűzéseket kell meghatározni valamennyi innovatív partnerség tekintetében, mert

innovatív intézkedések nélkül ezek jövőbe tekintő jellege és motivációja szenvedne csorbát, és ez megnehezítené a mérhető időközi és részleges célkitűzések meghatározását;

4. kiemeli a kutatás fontosságát az orvosi ágazatban, amely innovatív alkalmazásokkal kombinálva növekedést és jólétet eredményez majd egy elöregedő társadalomban; támogatja az egyetemi kutatási osztályok és a gyógyászati ágazat közötti szoros együttműködést olyan termékek és szolgáltatások létrehozása érdekében, amelyekre az uniós polgároknak a következő évtizedben nagy szükségük lesz;
5. felhívja a figyelmet arra, hogy az innováció elengedhetetlen a gazdasági fejlődés szempontjából, és hogy az Európai Uniónak további közel egy millió kutatót kell alkalmaznia az Európa 2020 stratégiában meghatározott azon célkitűzés teljesítése érdekében, melynek értelmében a GDP 3%-át kutatás-fejlesztésre költi; úgy véli, hogy ezt a célt könnyebben el lehet érni a női kutatók számának lényeges emelésével, akik jelenleg a közszférában és a felsőoktatásban alkalmazott kutatók mindössze 39%-át és a magánszférában dolgozó kutatók 19%-át teszik ki¹;
6. hangsúlyozza, hogy az információs és kommunikációs technológia (IKT) minden innovációs tevékenységben nagy jelentőséggel bír, és hogy a képzést és az egész életen át tartó tanulást hozzáférhetővé kell tenni annak biztosítása érdekében, hogy a kiszolgáltatott helyzetben lévő csoportok is teljes mértékben kihasználhassák a e technológia által kínált lehetőségeket; bátorítja az IKT széles körű alkalmazását, a kutatási és fejlesztési tevékenységek előmozdítását, a nyílt forráskódok előnyben részesítését, a felhasználóktól kiinduló innovációs politika kidolgozását és ezáltal annak megkönnyítését, hogy az egyének és a kkv-k nagyobb mértékben vegyenek részt az alkalmazások és az új szolgáltatások kifejlesztésében; rámutat, hogy az IKT-t felhasználó tartalomgyártó vállalkozások támogatása szintén elősegíti a munkahelyek és a versenyképesség megeremtését és fenntartását;
7. hangsúlyozza, hogy a kutatási és fejlesztési célú beruházások aránya gazdasági válság idején csökkenő tendenciát mutat, jóllehet bebizonyosodott, hogy a legnagyobb komparatív piaci előnyre azon vállalatok és tagállamok tesznek szert, amelyek ilyen időszakokban a legtöbbet fektetik be e téren;
8. hangsúlyozza, mennyire fontos az innovatív vállalkozások létrehozásának és fejlesztésének támogatása, továbbá az állami és a magántámogatásokkal való összekapcsolásuk, kiegészítve mindezt a kockázatitőke-mechanizmusokkal és a technikai segítségnyújtással a projektek végrehajtása során;
9. hangsúlyozza, hogy az üzleti ágazatból származik a legtöbb olyan kezdeményezés, amely lehetővé teszi az innovációt, ezért alapvető az egyetemekkel és a kutatóközpontokkal folytatott szorosabb együttműködés;
10. kéri, hogy vonjanak be minden polgárt az innovációba, de tegyék képessé is őket az innovációra és a vállalkozói szellem kialakítására, támogatja a Bizottság javaslatát az

¹ Az Európai Bizottság „Női adatok, 2009 - főbb eredmények és trendek” című kiadványa, 2009., <http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=MEMO/09/519&format=HTML&aged=0&language=EN&guiLanguage=en>

európai szociális innovációval kapcsolatos kísérleti projektekre és arra vonatkozóan, hogy a szociális innováció az Európai Szociális Alap (ESZA) programjaiban központi szerepet kapjon; úgy véli, hogy az innovációs politikát tágan kell értelmezni, nem pusztán műszaki innováció formájában, hanem – sokkal inkább, mint a korábbiakban – társadalmi és szolgáltatási formájában, amely elősegíti az emberek közötti együttműködés jobb megszervezését, valamint közvetlenül a szolgáltatásnyújtást és az ipari termelést is, mely utóbbi a jobb munkaszervezésre, továbbá az új szolgáltatások révén versenyelőnyökre törekszik; kéri az ESZÁ-t, hogy tegye prioritássá a képességekbe, foglalkoztatásba, képzésbe és átképzésbe való befektetést azzal a céllal, hogy az energia és az erőforrások hatékony felhasználásának figyelembevétele mellett egy fenntarthatóbb gazdaságban több és jobb munkahely jöjjön létre;

11. kéri a Bizottságot, hogy működjön együtt szorosabban a tagállamokkal a munkaerő-piacon keresett képesítésekre vonatkozó közép- és hosszú távú előrejelzések elkészítésében, valamint az egyetemek és az üzleti világ közötti partnerségek előmozdításában a fiatalok munkaerőpiacra jutásának elősegítése érdekében, egyidejűleg segítve az innovatív, tudásalapú társadalom kialakítását, az alkalmazott kutatás fejlesztését és jobb munkaerő-piaci kilátások megteremtését a diplomások számára;
12. megjegyzi, hogy bár nőtt a nők bevonása a kutatásba és a fejlesztésbe, a Bizottság legfrissebb számadatai ennek ellenére azt jelzik, hogy a vezető egyetemi álláshelyek csupán 19%-át töltik be nők, miközben az egyetemi hallgatók több mint fele nő¹;
13. megjegyzi, hogy válság idején kulcsfontosságú a rendelkezésre álló új típusú munkahelyek vonzóvá tétele a fiatalok számára, valamint annak biztosítása, hogy a készségek elsajátítására irányuló programok elősegítsék a fiatalok munkaerő-piaci hozzáférését annak érdekében, hogy képesek legyenek kihasználni a legtöbb potenciális munkahelyi lehetőséget, ily módon fellépve a 25 év alattiak körében igen magas munkanélküliségi arány ellen, és kihasználva a fiatalabb generációk készégét az új technológiák használata tekintetében;
14. kéri, hogy tegyenek erőfeszítéseket a tudomány, a technológia, a mérnöki munka és a matematika terén tapasztalható képességbeli hiányosságok felszámolása érdekében; hangsúlyozza, hogy emelni kell a képzés színvonalát, elő kell segíteni az egész életen át tartó tanuláshoz és a szakképzéshez való hozzáférést, elő kell mozdítani a munkavállalók folyamatos képzését, valamint intézkedéseket kell tenni annak érdekében, hogy e képzések befogadó jellegűek legyenek és a nőket ne diszkriminálják; úgy véli azonban, hogy az ilyen intézkedéseknek elsősorban az olyan alulképzett munkavállalókat kell megcélozniuk, akiket az új technológiák bevezetésének következményeképpen a munkájuk elvesztésének kockázata fenyeget, és akiket éppen azért bocsátanak el, mert nem rendelkeznek az átszervezés és átalakítás miatt szükségessé vált képességekkel; felhív valamennyi képzési szinten az összes oktatási tevékenység teljesebb fejlesztésére a kreativitás, az innovációra törekvés és a vállalkozó szellem megerősítése céljából;

¹ Az Európai Bizottság „Női adatok, 2009 - főbb eredmények és trendek” című kiadványa, 2009., <http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=MEMO/09/519&format=HTML&aged=0&language=EN&guiLanguage=en>

15. hangsúlyozza, hogy az egész életen át tartó tanulás színvonalát emelni kell, és az oktatási lehetőségeket mindenki számára biztosítani kell egyrészt az öko-innovativitás és a vállalkozó szellem megerősítése céljából, másrészt annak érdekében, hogy a munkaerő alkalmazkodni tudjon a képességeken alapuló képzési koncepciókra épülő, fenntarthatóbb gazdaság munkaerő-piaci szükségleteihez; felhívja a tagállamokat, a munkáltatókat és a munkavállalókat, hogy közös felelősségként ismerjék el a készségmenedzsmentet, a képzést és az innovációt szolgáló, egész életen át tartó tanulást, ahogyan azt a szociális partnerek egész életen át tartó tanulásról szóló 2002. évi keretegyezménye elismeri;
16. hangsúlyozza az európai kutatási programokhoz való hozzáféréssel kapcsolatos szabályok és eljárások egyszerűsítésének jelentőségét;
17. hangsúlyozza annak jelentőségét, hogy európai és nemzeti szinten egyaránt kedvező feltételeket és ösztönzőket teremtsenek a doktori tanulmányokban, valamint felszólít az innovatív kutatásokban való részvétel fellendítésére az agyelszívás megakadályozása érdekében, illetve azért, hogy az EU a versenyképességét megerősítve magas szintű, innovatív kutatások és tanulmányok segítségével jelentős előnyre tegyen szert;
18. hangsúlyozza annak jelentőségét, hogy az innovációt integrálják általában véve az oktatásba és az egész életen át tartó tanulásba, olyan munkaerő kifejlesztése céljából, amely képes választ adni az új, magas szintű és tartós munkahelyeket kínáló fenntartható és innovatív szociális piacgazdaság változó szükségleteire;
19. álláspontja szerint sürgősen ki kell alakítani egy jól működő európai kutatási térséget, amelyben az együttműködés elsősorban a tagállamok közötti önkéntes összefogáson alapul; megjegyzi, hogy el kell hárítani a kutatók mobilitásának akadályait, és fejlett európai kutatási infrastruktúrát kell létrehozni; kéri, hogy fordítsanak különös figyelmet az új tagállamok kutatóira azzal a céllal, hogy munkájuk potenciális lehetőségeit a lehető legjobban ki lehessen használni;
20. támogatja azt a célkitűzést, amely szerint a kutatók számát az EU-ban 2020-ra egymillióval növelni kell, és megjegyzi, hogy ez a hatalmas befektetés jelentős multiplikátor hatást gyakorolna a foglalkoztatásra, ugyanakkor azonban fenntartja, hogy igen nagyratörő célkitűzésről van szó, amely minden egyes tagállam tekintetében egyedi célkitűzések meghatározását, valamint kitartó erőfeszítéseket tenne szükségessé; megjegyzi, hogy az állami szektor nem szükségszerűen rendelkezik az ennek megvalósításához elegendő költségvetési erőforrásokkal, ezért – jóllehet nagy szükség van a kutatói álláshelyek számának növelésére a felsőoktatási intézményekben és az állami kutatóintézetekben – az új kutatók zömét a magánszektorban alkalmazzák majd; rámutat, hogy a figyelmet nem annyira a kutatók mennyiségére, hanem inkább innovációs tehetségükre, az oktatás minőségére, a kutatás terén érvényesülő európai munkamegosztásra, a kutatási erőforrásokra és a kutatás minőségére kell összpontosítani;
21. hangsúlyozza, hogy a tudományos és technológiai szakterületeken hiány van a hallgatókból a felsőoktatásban, ezért lépéseket kell tenni annak biztosítása érdekében, hogy egyetlen diák se hagyjon fel a tanulmányaival, vagy pénzügyi okokból korlátok közé szoruljon az oktatási intézmény kiválasztása tekintetében, továbbá kiemeli, hogy ennek következtében folytatni kell a részben a tagállamok által finanszírozható banki kölcsönökhöz való hozzáférés előmozdítását;

22. felszólítja az Uniót egy olyan, célzott kezdeményezés kialakítására, amely a lányokat a matematikával, informatikával, természettudományokkal és technológiával kapcsolatos foglalkozások felé irányítja, és megszünteti az ezeken a területeken továbbra is uralkodó sztereotípiákat; hangsúlyozza, hogy a médiának és az oktatásnak kulcsszerepe van az ilyen sztereotípiák felszámolásában;
23. kiemeli az olyan politikák támogatásának szükségességét, amelyek az állami kutatóintézeteknél biztosított vonzó munkakörülmények előmozdításán keresztül arra ösztönzik a kutatókat, hogy az EU tagállamaiban maradjanak;
24. kiemeli a bürokrácia csökkentésének és a kutatók mobilitása elé háruuló akadályok elhárításának fontosságát, amely biztosítaná, hogy ötleteiket és innovatív megoldásaikat más innovatív gazdaságokból az Európai Unióba hozhassák;
25. javasolja, hogy az innovációt mozdítsák elő az állami szektor határokon átnyúló közbeszerzései, a közbeszerzés innováció támogatására való felhasználása előtt álló jogi akadályok felszámolása, az innováció támogatását szolgáló közbeszerzések arányára vonatkozó minimumcélok meghatározása felé történő elmozdulás, az uniós, a tagállami és a regionális finanszírozás eddigieknél jobb összehangolása és az ahhoz kapcsolódó bürokrácia csökkentése – és ezáltal különösen a kkv-k részvételének elősegítése –, a nyilvános adatok felhasználásának fokozása, a kutatási eredmények elérhetőségének és felhasználásának megkönnyítése, valamint a kockázati tőke növekedési potenciállal rendelkező vállalkozásokba való befektetésének elősegítése révén is;
26. úgy véli, hogy a kutatási eredmények kereskedelmi felhasználása az EU-ban nem megfelelő vagy nagyon lassú, és javasolja olyan üzleti inkubátorok létrehozását, amelyek tevékenyen innovációra törekszenek, kapcsolatban állnak felsőoktatási intézményekkel és kutatóintézetekkel, és amelyek feladata a kutatási eredmények kereskedelmi felhasználásának előmozdítása, például vállalati kapcsolatokon keresztül vagy azáltal, hogy segítenek az új vállalkozások létrehozásához szükséges ún. „üzleti angyal” vagy az ún. „magvető tőke” megtalálásában;
27. hangsúlyozza, hogy az innovatív termékek iránti kereslet és az ilyen termékek piacának fellendítése érdekében új piaci lehetőségek kialakítása révén támogatni kell az innovációt;
28. emlékeztet arra, hogy a támogatandó kutatási projekteknek mérhető eredmények elérését kell megcélozniuk, és hogy az innovációs tevékenységek eredményességét az ellenőrzést szolgáló megfelelő mutatókkal kell mérni;
29. hangsúlyozza, hogy az „Innovatív Unió” kezdeményezés teljes körű sikeréhez integrált megközelítést kell elfogadni a politikaformálás, valamint a kutatással és innovációval kapcsolatos eszközök megalkotása terén, szoros együttműködést kell kialakítani az intézmények között, és valamennyi érintettet maradéktalanul és közvetlenül be kell vonni a választásokba és a döntéshozatali folyamatokba;

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	16.3.2011
A zárószavazás eredménye	+ : 45 - : 0 0 : 0
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Regina Bastos, Edit Bauer, Jean-Luc Bannahmias, Pervenche Berès, Mara Bizzotto, Philippe Boulland, David Casa, Alejandro Cercas, Marije Cornelissen, Frédéric Daerden, Karima Delli, Proinsias De Rossa, Frank Engel, Sari Essayah, Ilda Figueiredo, Thomas Händel, Roger Helmer, Nadja Hirsch, Stephen Hughes, Liisa Jaakonsaari, Danuta Jazłowiecka, Martin Kastler, Ádám Kósa, Patrick Le Hyaric, Veronica Lope Fontagné, Olle Ludvigsson, Elizabeth Lynne, Thomas Mann, Elisabeth Morin-Chartier, Csaba Öry, Rovana Plumb, Konstantinos Poupakis, Sylvana Rapti, Licia Ronzulli, Elisabeth Schroedter, Jutta Steinruck, Traian Ungureanu
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Georges Bach, Raffaele Baldassarre, Sven Giegold, Antigoni Papadopoulou, Evelyn Regner
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (187. cikk (2) bekezdés)	Fiona Hall, Diana Wallis, Janusz Wojciechowski

17.3.2011

VÉLEMÉNY A KÖRNYEZETVÉDELMI, KÖZEGÉSZSÉGÜGYI ÉS ÉLELMISZER- BIZTONSÁGI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság részére

Innovatív Unió: Európa átalakítása a válság utáni világnak megfelelően
(2010/2245(INI))

A vélemény előadója: João Ferreira

JAVASLATOK

A Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság felhívja az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

1. úgy véli, hogy az innovációt a tudomány, valamint a gazdasági és társadalmi tevékenység valamennyi területén a közérdek, az életkörülmények javítása, a társadalmi jólét előmozdítása, valamint a környezet és a természeti egyensúly megőrzése kritériumainak kell vezérelniük;
2. üdvözli a Bizottság közleményét az Innovatív Unióról, mint az EU 2020-as, a növekedésre és foglalkoztatásra irányuló stratégiájának zászlóshajójáról, és hangsúlyozza az előző tíz éves stratégiai időszak alatt elkövetett hibák elkerülésének fontosságát a 2020-as stratégia végrehajtása során;
3. hangsúlyozza, hogy az innováció fogalma természeténél fogva többdimenziós és nem csak a tudományos kutatást, illetve a kísérleti és technológiai fejlesztést (mely az innováció sarokköve) foglalja magába, hanem az új eljárások, módszerek, szervezeti és viselkedési modellek fejlesztését is;
4. hangsúlyozza, hogy többek között a környezetvédelem, a közegészségügy, az élelmiszerbiztonság, valamint az éghajlatváltozás elleni küzdelem azok a területek, ahol leginkább szükség van fokozott innovációs törekvésre, amely során megerősítik a meglévő tudományos és technológiai bázist; hangsúlyozza, hogy az EU jövőbeli kutatási és innovációs programjainak megfelelő módon kell ezeket a területeket figyelembe

venniük; hangsúlyozza ezért egy több ágazatot átfogó, az ökoszisztéma ellenálló képességén alapuló megközelítés szükségességét;

5. javasolja, hogy a következő területek szolgáljanak olyan prioritást élvező területek példájaként, amelyekre a tudományos, technológiai és innovációs területek kapacitásainak fejlesztése keretein belül fokozott erőfeszítést összpontosítanak: az erőforrások hatékony felhasználása; az erőforrás-hiány; az ökoszisztéma helyreállítása, a hulladék szállítása és újrahasznosítása; az éghajlatváltozás, elsivatagosodás és a természeti katasztrófák kockázata; a természet és a biológiai sokféleség megőrzése; élelmiszer-minőség és -biztonság; a demográfiai változások és az új járványok;
6. úgy véli, hogy a tudományos, technológiai és innovációs kapacitások fejlesztésébe és megerősítésébe való befektetés nem csupán a forgalomba hozható termékek és szolgáltatásokkal alakítható ötleteket megvalósításának, hanem az emberiség számos jelenlegi problémájára és kihívására való válaszadás szükséges formája;
7. ragaszkodik ahhoz, hogy az innováció a közrend kulcsfontosságú összetevője legyen olyan területeken, mint a környezetvédelem, a vízügy, az energiaügy, a közlekedésügy, a távközlésügy, az egészségügy és az oktatásügy; hangsúlyozza, hogy szükség van az innováció általános terjesztésére és elfogadására az állami szektorban, a magánvállalkozásoknál és különösen a kis- és középvállalkozásoknál;
8. felszólítja a Bizottságot, hogy használja fel a kutatás és innováció uniós finanszírozása közös stratégiai keretének forrásait, hogy biztosítsa a biológiai és orvosi tudományok kutatási infrastruktúrájának fenntartható végrehajtását mint kutatási és fejlesztési közszolgáltatást, amely a polgárok életminőségének javítására irányul, amely egy módja az európai társadalmi kihívásokkal szembesülni képes tudásalapú társadalom felé való előrelépésnek;
9. úgy véli, hogy az innovációra fektetett nagyobb hangsúly lehetőséget nyújt az állami szolgáltatások modernizálására és megerősítésére a meglévő és az új területeken, a gazdasági és társadalmi élet számos területén, és ezzel javítja a minőséget és a hatékonyságot, lendületet ad a munkahelyteremtésnek, a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelemnek, valamint a gazdasági, társadalmi és területi kohézióknak;
10. emlékeztet arra, hogy többek között a környezetvédelmi, közegészségügyi és élelmiszer-biztonsági területeken a kutatási és fejlesztési intézmények pótolhatatlan szerepet játszanak az ágazati közrend meghatározásában, az állami kockázatok értékelésében, minimalizálásában és kezelésében, valamint a tanúsítás, szabványosítás és szabályozás terén, és több egyéb kulcsfontosságú feladatkörben, melyeket el kell ismerni és meg kell védeni;
11. tudomásul veszi a 2009-es európai innovációs testület következtetéseit, melyek szerint a gazdasági és pénzügyi válságnak aránytalan hatásai tapasztalhatók különböző országokban és régiókban, és ezek hátráltatják a konvergencia-célkitűzést, aggodalmát fejezi ki, hogy a tagállamokra vonatkozó jelenlegi költségvetési megszorítások a tudományos, technológiai és innovációs befektetés – esetleges káros hatással járó – nagyobb korlátozását eredményezhetik; egyetért azzal, hogy az „Innovációs Uniónak” valamennyi tagállamot és régiót be kell vonnia, és nagyon fontos elkerülni, hogy

„innovációs szakadék” jöjjön létre az innovatívabb és a kevésbé innovatív országok és régiók között;

12. úgy véli, hogy a tudományos, technológiai és innovációs erőfeszítések szorosabb összehangolása nem eredményezhet mások kárára tőkekivonást vagy alulfinanszírozottságot bizonyos tagállamok vagy régiók tudományos kapacitásában; úgy véli, hogy inkább a különböző országok és régiók megbízható és következetes tudományos, technológiai és innovációs alapjaiba való befektetést kell jelentenie a jellemzőikkel és fejlettségi szintjükkel összhangban, a kedvező szinergiák és a gyümölcsöző együttműködés előmozdítása céljából;
13. hangsúlyozza a strukturális alapok döntő szerepét a tudományos, technológiai és innovációs befektetés előmozdításában; úgy véli, hogy az Európai Szociális Alap és az Európai Regionális Fejlesztési Alap központi szerepet játszik a munkavállalók képzésében és a szaktudás átadásában az innováció területén, valamint olyan regionális innovációs stratégiák finanszírozásában, amelyek pozitív hatással lesznek a területi politikára, az életkörülmények javítására, a társadalmi igazságosság és jólét előmozdítására, illetve a környezet megóvására; hangsúlyozza, hogy szükség van a kohéziós politika és célkitűzései 2013 utáni időszakra szóló pénzügyi keretben való megerősítésére, melyben az egyik legfontosabb elem az innováció;
14. hangsúlyozza az uniós programokhoz való egyszerűbb hozzáférés szükségességét, jobb összehangolásukat, valamint hogy ezek a programok fokozzák a húzóerejét a magánszektor beruházásainak; hangsúlyozza, hogy az Európai Regionális Fejlesztési Alapot teljes mértékben ki kellene használni, hogy Európa-szerte fejlesszék a kutatási- és innovációs kapacitásokat;
15. üdvözli az „európai innovációs partnerségeket”, amelyeket arra szántak, hogy növeljék és összehangolják a kutatásba és fejlesztésbe való befektetéseket, valamint hogy jobban koordinálják a közbeszerzéseket annak érdekében, hogy felgyorsítsák a fejlesztések piacra történő bevezetését; hangsúlyozza azonban, hogy a közbeszerzési politikákat úgy kellene megtervezni, hogy azok ne a magánpiacot helyettesítsék, vagy a versenyt torzítsák, hanem hogy támogassák azokat, serkentve az innováció elterjedését, lehetőséget adva a piacoknak, hogy új irányba mozduljanak el;
16. hangsúlyozza, hogy elsősorban magántőkéből kellene fedezni az innováció és a kutatás-fejlesztés költségeit; üdvözli a Bizottság által bejelentett intézkedéseket, melyek a kockázati tőke-piac fejlesztését szolgálják;
17. üdvözli a Bizottság azon javaslatát, miszerint fejleszteni kell a pénzügyi eszközöket annak érdekében, hogy a magánberuházások 2014-re jelentős növekedést érjenek el a kutatásban és az innovációban; üdvözli az Európai Beruházási Bankkal, a nemzeti pénzügyi közvetítőkkel, valamint a magánbefektetőkkel javasolt arra irányuló együttműködést, hogy javaslatokat dolgozzanak ki a kritikus piaci hiányosságok pótlását illetően, beleértve a kockázati tőkét a gyorsan növekvő cégek számára, a kockázatmegosztó finanszírozást a kutatási és fejlesztési projektekbe történő befektetésekhez, valamint kölcsönök nyújtását a gyorsan növekvő innovatív kkv-k számára;

18. kiemeli az innovatív és dinamikus vállalatok útjában álló további akadályok megszüntetésének szükségességét, így a korai kockázatmegelőző hitelekhez való hozzáférést, elsősorban a kkv-k részére; elismeri, hogy a működő belső piac adhatja a legnagyobb lendületet az európai uniós innovációnak;
19. hangsúlyozza, hogy a megbízható és hatékony tudományos, technológiai és innovációs rendszerek mellett a tagállamokban feltétlenül magas minőségű, befogadó közoktatási rendszereknek kell működniük, amelyek megkülönböztetés nélkül biztosítják mindenki számára a legmagasabb oktatási szintekhez való hozzáférést; támogatja, hogy különleges figyelmet szenteljenek a tudományos és mérnöki, illetve a környezetvédelmi és egészségügyi területeknek; hangsúlyozza, hogy e területek közül néhányban és néhány tagállamban az évekig tartó tőkekivonás és alulfinanszírozás a szakértő személyzet – többek között technikusok és kutatók – súlyos hiányát eredményezte, és ezt a tendenciát vissza kell fordítani;
20. úgy véli, hogy a tudás előrehaladása és többféle alkalmazása nem jelenti azt, hogy nincs szükség nyitott és részvételi értékelésre ezen alkalmazások erkölcsi, társadalmi és politikai következményei tekintetében; felhívja a figyelmet arra, hogy szükség van a tudományos kultúra lakosság körében való előmozdítására és terjesztésére;
21. úgy véli, hogy lépéseket kellene tenni minden olyan kezdeményezés támogatása érdekében, amely a tudományos párbeszédet elősegíti, és amely amellelt, hogy támogatja a találmányok lehető legszélesebb körben való terjesztését, növeli – a tudományos közösségen túlmenően – a civil társadalom szerepét a kutatásokban;
22. úgy véli, hogy a tudományos és technológiai fejlesztést és innovációt figyelembe kell venni a fejlesztési támogatásra és az együttműködésre vonatkozó politikák meghatározása során; hangsúlyozza, hogy a technológia pusztán exportálása mellett az EU-nak ki kell fejlesztenie az együttműködés valódi formáit, melyek révén előmozdítják a helyi tudás felhasználását, valamint konszolidálják a fejlődő országok konkrét problémáira vonatkozó megoldás megtalálását és felhatalmazást nyújtanak erre;
23. hangsúlyozza, hogy egy uniós szintű koordinált megközelítés elfogadható, amennyiben a méretgazdaságosság, valamint az uniós hozzáadott érték megléte bizonyítást nyer egy hatásvizsgálati tanulmányban; hangsúlyozza a tagállamok és az uniós politikák közötti egyértelműbb és hatékonyabb koordináció szükségességét a kutatási és fejlesztési folyamatok illetően, hogy elkerüljék a költséges párhuzamosságot és átfedéseket, és ezért támogatja az olyan lépéseket, melyek felszámolják a mobilitás és a határokon átnyúló kutatási tevékenységek útjában álló akadályokat;
24. hangsúlyozza az olyan mutatók kifejlesztésének szükségességét, melyek segítségével nyomon követhető lenne a fejlesztési politika terén elért előrelépés, valamint a megvalósított politikai lépések teljesítményének értékelése, a kutatási és innovációs teljesítménytábla példáját követve; üdvözli az európai szemeszter keretében az innováció uniós országokban való előrehaladásának nyomon követésére irányuló javaslatot;
25. úgy véli, hogy a közösségi szabadalom hiánya „teher az innovációra”, gátolva a nagyratörő fiatal kutatókat abban, hogy olyan partnereket találjanak, akik az ő áttörő találmányaikat fejlesztik, finanszírozzák, gyártják és értékesítik; hangsúlyozza, hogy egy

egységes uniós szabadalmi rendszer a szabadalmi bejelentéseket gyorsabbá és olcsóbbá tehetné az újító ötletekkel rendelkező vállalatok részére, és megkönnyítené a vitarendezést, képessé téve Európát, hogy valóban fel tudja venni a versenyt a világpiacon; ezért ezen a területen fokozott együttműködésre biztat, és a tagállamokat arra ösztönzi, hogy csatlakozzanak a hasonló törekvésekhez;

26. hangsúlyozza, hogy az interoperábilis szabványok elősegíthetik a növekedést és a versenyt, különösen amikor ezeket a piac alakítja ki, és nem felülről erőltetik rá; ezért úgy véli, hogy az „intelligens” szabályozás előírások formájában az innováció mozgatórugója lehet, ha az előírások és a szabványok arányosak, időtállóak, technológiasegletesek, valamint a további innovációt elősegítve valósulnak meg;
27. hangsúlyozza, hogy néhány ágazatban, úgy mint az egészségügyben, a kutatások eredményei innovációt eredményeznek ahányszor csak a tudomány engedi, és ezért úgy véli, hogy a Bizottság borúlátása az innovációt illetően sokszor indokolatlan;
28. mivel az innováció általában szoros kapcsolatban van a piaccal, és informális csatornákon keresztül fejlődik, úgy gondolja, hogy az EU-nak finomítani kellene az értékelési módszereket annak figyelembe vételével, hogy ugyanazokat a kritériumokat nem lehet az összes területet értékelésére használni;
29. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az innovációs protokollok hosszú bürokratikus jóváhagyási eljárásnak vannak kitéve, ami lelassítja az innovációt, korlátozza az Unió piacának versenyképességét, valamint megbénítja az egészségügyben dolgozók tudományos ismereteinek fejlesztését, ezzel késleltetve a páciensek javát szolgáló intézkedéseket;
30. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy határozzanak meg és valósítsanak meg olyan politikai keretrendszert, amely arra hivatott, hogy Európa-szerte elősegítse a felhasználóknak az értékes innovációkhoz való gyors hozzáférést, ezzel biztosítva azt, hogy a legújabb innovációk ésszerű határidőn belül megtalálják a lehetséges végfelhasználókat;
31. hangsúlyozza, hogy előnyben kell részesíteni a klinikai vizsgálatokról szóló irányelvnek a kutatókkal együttműködésben végzett felülvizsgálatát, abból a célból, hogy a gyógyszerkészítmények fejlesztésére és az alternatív kezeléseknek a gyógyszerkészítményekkel való, klinikai kutatás keretében zajló összehasonlítására vonatkozó szabályozási keretet hatékonyabbá tegyék (ahogy azt a gyógyszerágazatban megvalósuló innovációról és szolidaritásról szóló, 2010. december 6-án Brüsszelben elfogadott tanácsi következtetések megállapítják);
32. hangsúlyozza az új ismeretek használatának rendkívüli fontosságát, hogy új és jobb módszereket hozzanak létre a rák megelőzésére, kimutatására és kezelésére, valamint hogy gyorsított eljárásokon keresztül a páciensek számára elérhetővé tegyék ezeket a felfedezéseket;
33. sürgeti a Bizottságot, hogy kövesse a hetedik keretprogram időközi értékelésének ajánlásait (szakértői csoport), amely szerint mérlegelni kell az új eszközökre vonatkozó moratóriumot, amíg a létező eszközöket kellőképpen kialakítják és megfelelően értékelik,

és figyelni kell arra is, hogy ne legyen zavaróan sok új eszköz forgalomban;

34. felkéri a Bizottságot, hogy az Európai Parlamenthez nyújtson be egy külső értékelést a hetedik keretprogramon belül létrehozott innovációs eszközökről: a technológiai platformokról, a közös európai technológiai kezdeményezésekről, amelyek értékelése során ki kell térni a tevékenységekre, pályázati felhívásokra, az innovációs projektekre és az eredményekre (amennyiben léteznek), valamint az állami és magánforrásokból származó gazdasági hozzájárulásokra.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	16.3.2011
A zárószavazás eredménye	+ : 47 - : 0 0 : 8
A zárószavazáson jelen lévő tagok	János Áder, Elena Oana Antonescu, Kriton Arsenis, Pilar Ayuso, Sandrine Bélier, Sergio Berlato, Martin Callanan, Nessa Childers, Chris Davies, Bairbre de Brún, Bas Eickhout, Edite Estrela, Elisabetta Gardini, Julie Girling, Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Dan Jørgensen, Karin Kadenbach, Christa Kläß, Jo Leinen, Corinne Lepage, Peter Liese, Linda McAvan, Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė, Miroslav Ouzký, Vladko Todorov Panayotov, Gilles Pargneaux, Antonyia Parvanova, Andres Perello Rodriguez, Sirpa Pietikäinen, Pavel Poc, Vittorio Prodi, Frédérique Ries, Anna Rosbach, Oreste Rossi, Daciana Octavia Sârbu, Carl Schlyter, Horst Schnellhardt, Richard Seeber, Theodoros Skylakakis, Bogusław Sonik, Salvatore Tatarella, Åsa Westlund, Glenis Willmott, Sabine Wils, Marina Yannakoudakis
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	João Ferreira, Christofer Fjellner, Jutta Haug, Miroslav Mikolášik, Bill Newton Dunn, Bart Staes, Eleni Theoharous, Marita Ulvskog, Anna Záborská

23.3.2011

VÉLEMÉNY A BELSŐ PIACI ÉS FOGYASZTÓVÉDELMI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság részére

Innovatív Unió: Európa átalakítása a válság utáni világnak megfelelően
(2010/2245(INI))

A vélemény előadója: Kyriacos Triantaphyllides

JAVASLATOK

A Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság felhívja az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

1. hangsúlyozza, hogy az európai belső piac pozitívan járul hozzá az innovációhoz, valamint hogy az innovatív Unió felé tartó, összehangolt bizottsági kezdeményezésekkel és a tagállamok részéről határozott elkötelezettséggel megalapozott előrelépés új lehetőségeket teremt majd a vállalkozások, különösen az innovatív kkv-k számára, egyúttal erőteljesen támogatja a munkahelyteremtést és a társadalmi kohéziót, új és fenntartható gazdasági fejlődést eredményez, továbbá kielégíti az uniós polgárok és fogyasztók társadalmi szükségleteit; üdvözli a Bizottság széles körű stratégiai megközelítését, amely ötvözi a keresleten és kínálaton alapuló, valamint a horizontális és ágazatspecifikus eszközöket, továbbá sürgeti a Bizottságot, hogy folytasson nyílt párbeszédet az érdekelt felekkel;
2. hangsúlyozza, hogy az Unióban növelni, ösztönözni és biztosítani kell a kutatás, fejlesztés és innováció finanszírozását; különösen hangsúlyozza, hogy a kis-, közép- és mikrovállalkozások számára a különböző innovatív projektekből való részvételi lehetőségek kibővítése révén hozzáférést kell biztosítani a megfizethető finanszírozáshoz; hangsúlyozza, hogy egy európai szabályozási keret révén fel kell számolni a kockázattőke-alapok határokon átnyúló tevékenységeinek akadályait, valamint meg kell könnyíteni az innovatív vállalkozások tőzsdei jegyzését; sürgeti a Bizottságot, hogy tegye meg a megfelelő lépéseket annak érdekében, hogy az innovatív projekteket támogató vállalkozások jutalmazása és a bonyolult adminisztratív eljárások egyszerűsítése révén javítsa az uniós finanszírozási programok működését; különösen sajnálatosnak tartja a források hiányát az olyan alapvető fontosságú, a kutatást, innovációt és fejlesztést szolgáló

eszközök esetében, amelyeket már elfogadtak, mint például a stratégiai energiatechnológiai terv (SET terv) és a versenyképességi és innovációs (CIP) program; sürgeti a Bizottságot, hogy könnyítse meg az innovatív megközelítést követő kis-, közép- és mikrovállalkozások hozzáférését;

3. határozottan szorgalmazza egy olyan ökoinnovációs cselekvési terv kidolgozását, amely a városi, vidéki és távoli térségek kis-, közép- és mikrovállalkozásaira épül; hangsúlyozza, hogy a zöld technológiai innováció lehetőséget nyújt a fenntarthatóbb gazdaság felé való elmozdulás felgyorsítására, továbbá hogy a magas szintű szociális, környezetvédelmi és fogyasztóvédelmi előírások ösztönzik majd a vállalkozásokat és a közszférát a közszolgáltatások ellátását célzó innovatív megoldások kidolgozására; sürgeti a Bizottságot, hogy az egységes piaci intézkedéscsomag végleges változatának elkészítése során vegye figyelembe a fentieket;
4. hangsúlyozza, hogy a vállalkozások uniós finanszírozású projektekben történő részvételének fokozása érdekében fel kell gyorsítani az Unió kutatási és innovációs programjainak keretében nyújtott támogatásra történő pályázásra szolgáló adminisztratív eljárások egyszerűsítését; megállapítja, hogy az egyszerűsített eljárások erősíteni fogják a kkv-k képességeit a projekttervezés és a pályázatírás területén, biztosítani fogják a közpénzek hatékony és eredményes felhasználását, és általuk elkerülhető, hogy a forrásokat bonyolult szabályok, adminisztratív terhek és aránytalan ellenőrzések emésszék fel;
5. hangsúlyozza a szabványosítás szerepét az innovatív termékek fejlesztésében; úgy véli, hogy a Bizottság által bejelentett, az európai szabványok megállapításának felgyorsítására és korszerűsítésére, és különösen az IKT-ágazat sajátos dinamikájához történő alkalmazkodásra, valamint a kkv-k szabványokhoz való hozzáféréseinek javítására irányuló kezdeményezés elő fogja segíteni az innovációt, lehetővé téve a kkv-knak az új piacokhoz való hozzáférést;
6. hangsúlyozza az alternatív finanszírozási források fontosságát a kutatással és fejlesztéssel foglalkozó innovatív vállalkozások számára, különösen olyan projektek finanszírozása esetében, amelyek célja a K+F eredményeinek piacra juttatása az egyetemekkel és egyetemi központokkal együttműködésben; különösen támogatja a páneurópai kockázati tőke-eszközök kialakítását, amelyek köz- és magánbefektetéseket ötvöznek annak érdekében, hogy hatékonyabb finanszírozási környezet jöjjön létre az erőteljesen növekvő és innovatív kkv-k számára, és arra ösztönzi a Bizottságot, hogy az EBB-vel, az EBA-val és a tagállami szakértői szervekkel együttműködve kiemelt kérdésként folytassa tovább ezt a munkát;
7. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák az állami szektor erőfeszítéseit az innovatív megközelítések kialakítására, és indítsák el az állami szektor új innovációs kutatási programját például az e-kormányzás, az e-egészségügy és az e-közbeszerzés terén, valamint hogy terjesszék a bevált gyakorlatokat a közigazgatásban, amelyek csökkentik a bürokráciát, és polgárközpontú politikákat támogatnak; hangsúlyozza az állami szektor jelentőségét a belső digitális piac iránti közbizalom erősítésében;
8. felszólítja a Bizottságot, a tagállamokat, valamint a helyi és regionális hatóságokat, hogy

az uniós innovációs stratégia szerves részeként és az adatvédelmi szabályok betartásának kellő figyelembevételével ösztönözzék az e-közbeszerzés alkalmazását, különös tekintettel a kereskedelmi hasznosítást megelőző közbeszerzésre, ideértve az együttes és elektronikus közbeszerzést is; külön felszólítja a Bizottságot, hogy a közbeszerzés jogi keretrendszerére irányuló általános felülvizsgálat részeként egyértelműsítse és egyszerűsítse a vonatkozó szabályokat, és tegye lehetővé az ajánlatkérők számára, hogy átláthatóbb módon hasznosíthassák a kereskedelmi hasznosítást megelőző közbeszerzést; ezenkívül felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ösztönözzék a meghatározott és valósi szociális, környezetvédelmi, méltányos kereskedelmi és innovatív szempontok átlátható beillesztését a közbeszerzésbe anélkül, hogy aláásnák a kkv-k aktív részvételét az új és innovatív megoldások kidolgozásában, illetve az alkalmazandó versenyszabályok tiszteletben tartásával;

9. sürgeti a Bizottságot, hogy terjessze elő a teljes mértékben működőképes egységes digitális piac 2015-ig történő kialakításához szükséges jogalkotási javaslatokat, mivel az jelentősen javítaná az innováció keretfeltételeit; hangsúlyozza, hogy a kezdeményezéseknek nagyra törőnek kell lenniük különösen az olyan kulcsfontosságú területeken, mint a szerzői jogok, az elektronikus kereskedelem – ideértve az elektronikus kereskedelemre vonatkozó fogyasztóvédelmi politikát –, valamint a közszektorbeli információk hasznosítása;
10. határozottan támogatja a Bizottság uniós kisvállalkozási innovációs és kutatási (SBIR) programját, amelynek célja a technológiát érintő közszektorbeli kihívások azonosítása, valamint K+F projektek finanszírozása a régi és az újonnan megjelenő problémákra adott új megoldások kidolgozása érdekében, és felszólítja a Bizottságot, hogy ezt legfőbb prioritásként indítsa útjára;
11. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az egységes piac kiteljesítését – ennek részeként pedig az egységes digitális piac előmozdítását célzó intézkedéseket – állítsák az innovációs politika középpontjába, mivel ez elfogadhatóbb árakat és jobb minőséget eredményez a fogyasztók számára, támogatja az innovatív termékek fejlesztését, fokozza a munkahelyteremtést az EU-ban, valamint új uniós növekedési lehetőségeket teremt a vezető piacokon;
12. üdvözlöli, hogy a Bizottság javítani kívánja a vállalkozások számára az innováció keretfeltételeit, különös tekintettel a szellemi tulajdonjogokra és az európai uniós szabadalom kialakítására;
13. támogatja, hogy a Bizottság hajlandó feltámasztani a szellemi tulajdonjogok elhanyagolt ügyét; meggyőződése, hogy ennek egyik módja egy Európai Szabadalmi Alap létrehozása lehet, amely az európai vállalkozások, különösen az innovatív kkv-k javát szolgáló engedélyek rendszerével közös szabadalmi alapokat teremtené;
14. hangsúlyozza a jól működő közösségi szabadalom fontosságát a kutatás és az innováció belső piacának megteremtéséhez;
15. felhívja a tagállamokat, hogy korszerűsítsék oktatási rendszereiket, különösen a tudományok terén; támogatja a mélyebb és szorosabb partnerségeket a vállalkozások és az egyetemek között, annak érdekében, hogy a tanulmányok során megszerzett készségek

minél inkább megfeleljenek a különböző tevékenységi ágazatok igényeinek; hangsúlyozza, hogy javítani kell az európai felsőoktatási intézmények vonzerejét a kutatók körében, és ezzel összhangban támogatja a „Marie Curie” európai ösztöndíjrendszer fenntartását, amely meghatározó szerepet játszik a kutatók Európai Unión belüli mobilitásának elősegítésében;

16. sajnálatosnak tartja, hogy a felsőoktatási szakemberek továbbra is a munkavállalók szabad mozgásának akadályaiba ütköznek, így például a nyugdíjak hordozhatóságának problémáiba; hangsúlyozza, hogy olyan rendszert kell kialakítani, amely aktívan ösztönzi a kutatók és tudósok mobilitását az európai egyetemek és egyetemi központok között; hangsúlyozza, hogy ez ösztönözné a tudás megosztását, és rendkívül előnyös lenne az innovációra és a tudásalapú európai gazdaság kibontakozására nézve;
17. meggyőződése, hogy az innováció és a kreativitás kulcsfontosságú az Unió fellendülése szempontjából, és nem szabad alábecsülni annak fontosságát, hogy az Unió tudományos és technológiai áttörései új áruk és szolgáltatások formájában is testet öltsenek;
18. emlékeztet arra, hogy a K+F-re vonatkozó, a GDP 3%-ának megfelelő célérték egy 2%-os (magán) és egy 1%-os (közkiadás) részből áll; megállapítja, hogy még mindig bizonyos hiányosságok állnak fenn a kutatásra fordított magánkiadások terén, amelyek csupán a vállalatok, köztük a kkv-k szabályozási környezetének kiigazításával küzdhetők le; különösen támogatja a Bizottság részéről egy új, a tényleges innovációs teljesítményen alapuló fő mutató kidolgozására irányuló tevékenységet, mivel az ilyen mutató informatívabb lenne annál, mint amikor a teljesítményt számszerű célokhoz mérik;
19. kitarat annak fontossága mellett, hogy 2014-ig megvalósítsák a jól működő Európai Kutatási Térséget azáltal, hogy átfogó irányítási struktúrát hoznak létre, fokozatosan összehangolják a nemzeti programokat, ésszerűsítik az igazgatási szabályokat, valamint növelik a kutatók határokon átnyúló mobilitását.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	22.3.2011
A zárószavazás eredménye	+ : 35 - : 0 0 : 1
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Pablo Arias Echeverría, Adam Bielan, Cristian Silviu Buşoi, Lara Comi, Anna Maria Corazza Bildt, António Fernando Correia De Campos, Jürgen Creutzmann, Christian Engström, Evelyne Gebhardt, Iliana Ivanova, Philippe Juvin, Sandra Kalniete, Eija-Riitta Korhola, Edvard Kožušník, Toine Manders, Gianni Pittella, Mitro Repo, Zuzana Roithová, Heide Rühle, Matteo Salvini, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Catherine Stihler, Kyriacos Triantaphyllides, Bernadette Vergnaud, Barbara Weiler
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Damien Abad, Simon Busuttil, Cornelis de Jong, Ashley Fox, Constance Le Grip, Pier Antonio Panzeri, Antonyia Parvanova, Sylvana Rapti, Amalia Sartori
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (187. cikk (2) bekezdés)	Michael Gahler

23.3.2011

VÉLEMÉNY A REGIONÁLIS FEJLESZTÉSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság részére

Innovatív Unió: Európa átalakítása a válság utáni világnak megfelelően
(2010/2245(INI))

A vélemény előadója: Danuta Maria Hübner

JAVASLATOK

A Regionális Fejlesztési Bizottság felhívja az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

1. hangsúlyozza, hogy az innováció kérdésével leghatékonyabban regionális szinten van mód foglalkozni, ahol a fizikai közelség olyan szereplők között segíti elő a partnerséget – különösen klasztereken belül –, mint az egyetemek, kutatóintézetek, nagyvállalatok, kkv-k, valamint regionális és helyi hatóságok; megjegyzi, hogy a legdinamikusabban fejlődő technológiai iparágak a leginnovatívabb egyetemek közelében helyezkednek el, és nem szükségszerűen a fővárosokban vagy azok környékén;
2. rámutat, hogy az innovációt célzó intézkedéseknek intelligens regionális specializációs stratégiák részét kell képezniük; megjegyzi, hogy az intelligens specializációs stratégiák biztosíthatják a közpénzek hatékonyabb és eredményesebb felhasználását, valamint emelhetik a magánbefektetések regionális szintjét;
3. felszólít minden régiót, hogy fektessenek be az innovációba, és hatékonyságuk javítása érdekében igazítsák ki innovációs stratégiájukat, növeljék humántőkéjüket, és mozdítsák elő vállalataik képességét és készségét az innovációra, valamint törekedjenek nemzetközi szintű versenyképességre;
4. rámutat, hogy regionális szinten a döntéshozóknak tisztában kell lenniük azzal, hogy a kutatási és innovációs tevékenységek mekkora lehetőséget nyújtanak minden régióknak a gazdasági növekedésre, mivel az innovációt döntő többségben a gyakorlati felhasználás generálja (tehát kereslet- és felhasználó-alapú), és ahhoz többnyire támogatást nyújt az

ERFA; ezért megjegyzi, hogy amennyiben az innovációs tevékenységekhez nem szükségszerű vagy elsődleges a felsőoktatási intézmények megléte, az egyetemek és kutatóközpontok nélküli régióknak is képesnek kellene lenniük saját innovációs kapacitásaik fejlesztésére, és a lehető legnagyobb mértékben ki kell tudniuk aknázni a régióban és helyben rendelkezésre álló erőforrásokat és eszközöket az innovációs potenciál növelése érdekében;

5. megállapítja, hogy az innováció regionális szinten való előmozdítása hozzájárulhat a regionális különbségek csökkentéséhez; ennek ellenére bátorítja a különböző (regionális, nemzeti és uniós) szinteket, hogy hatékonyabban hangolják össze erőfeszítéseiket a K+F tevékenységek európai szintű tervezése keretében;
6. rámutat, hogy az innováció – mind a politikai döntéshozás, mind a vállalkozások és kutatóközpontok tevékenységei szempontjából – alapvető szerepet játszik az EU területi kohéziós politikájának kiteljesítésében, és hogy természetéből adódóan döntően hozzájárul a kohéziós célok teljesítéséhez és bizonyos, egyedi földrajzi és demográfiai jellemzőkkel bíró térségekben az e célok elérését gátló akadályok leküzdéséhez;
7. kéri a tagállamokat, hogy az innovációnak az oktatás valamennyi ágazatába és szintjébe történő beépítésére irányuló, célzott nemzeti tervek elfogadása révén mozdítsák elő az európai fiatalok üzleti készségeinek fejlesztését; rámutat, hogy a leggyorsabb út e tervek végrehajtásához és az európai innováció fokozásához az állami és a magánszféra közötti szoros együttműködésen át vezet;
8. úgy véli, hogy mivel az innováció komplex fogalom, fokozni kell a nem technológiai innovációs erőfeszítéseket, ennek keretében terjeszteni kell az ilyen innovációkkal kapcsolatos bevált gyakorlatokat, továbbá egy nyílt és átfogó megközelítés alapján meg kell határozni az uniós finanszírozás szabályait és feltételeit;
9. felhívja a figyelmet a kulturális sokféleség innovációra gyakorolt jótékony hatására; ezzel összefüggésben úgy véli, hogy az innovációs politikában kiemelt helyet kellene biztosítani a regionális kulturális sokféleség megőrzésére és előmozdítására irányuló fellépéseknek;
10. hangsúlyozza, hogy az európai régiók innovációs képességeinek növelése érdekében regionális, nemzeti és uniós szinten össze kell hangolni a kohéziós, kutatási és innovációs politikákat és különböző eszközeiket végre kell hajtani, és hatékonyságuk biztosítása érdekében szinergiákat kell kiépíteni köztük; ebben az összefüggésben hangsúlyozza annak szükségességét, hogy eszközöket találjanak a szinergiák előtt álló akadályok elhárítására, a programok közötti korlátok lebontására és a további egyszerűsítés lehetőségeinek felkutatására, különösen e politikai eszközök végrehajtására, ellenőrzésére és a költségek támogathatóságára vonatkozó szabályok összehangolása révén; úgy véli, folytatni kell az uniós források igénybe vételére irányuló eljárások egyszerűsítését, ezek rugalmasságának biztosítása, valamint a kutatók és ötletgazdák előtti bürokratikus akadályok leépítése érdekében, hogy több időt szentelhessenek tulajdonképpeni munkájuknak;
11. hangsúlyozza, hogy a régiók kulcsszerepet játszanak az innovációt nemzeti szinten ösztönző politikák kidolgozásában; ugyanakkor aláhúzza, hogy számos tagállamban a

regionális és helyi költségvetések elégtelenek, és a nemzeti innovációs keretek is csak szűk mozgásteret hagynak;

12. hangsúlyozza, hogy fel kell fedezni az alvó újítókat, különösen a kkv-k körében; rámutat arra, hogy a közvetítő szervezetek fontos szerepet játszanak az alvó újítók felfedezésében, ösztönzésükben, a tanácsadásban és az innováció támogatásában; úgy véli, hogy ezeket a szervezeteket erősíteni kell, és ki kell dolgozni számukra egy olyan programot, amely a képzés, a képesítések és a szaktudás javítását célozza, és a jövőben erősödnie kellene az egyszerre két szakma elsajátítását lehetővé tevő, kettős célú képzések jelentőségének;
13. hangsúlyozza a humántőke fontosságát az innováció terén; e tekintetben felhívja a figyelmet az ESZA szerepére a munkavállalók egész életen át tartó tanulása szempontjából;
14. úgy véli, hogy egy jól működő, többszintű kormányzást célzó megközelítés az innovációs politika sikeres célkitűzésének és a célok eredményes teljesítésének előfeltétele; e tekintetben hangsúlyozza, hogy a regionális politika konszolidált módszertannal rendelkezik az egységes megközelítést illetően, és jól kidolgozott kormányzati rendszert kínál, amely képes mozgásba hozni a helyi befektetéseket;
15. úgy véli, hogy az innováció dimenzióját megfelelően be kell építeni valamennyi uniós támogatási programba, ideértve a Kohéziós Alapot is, biztosítva ezzel, hogy a finanszírozás kielégítő szintű legyen, és arányban álljon az innováció terén érdekelt felek szükségleteivel;
16. hangsúlyozza, hogy az uniós költségvetési eszközök és az EBB részéről történő finanszírozás közötti kapcsolatokat erősíteni kell; felismeri ezen finanszírozási források ösztönző hatását a befektetésekre, és kéri, hogy erősítsék meg azokat, különös tekintettel a JEREMIE és JESSICA programokra; hangsúlyozza, hogy a legkisebb vállalkozások körülményeire és szükségleteire szabott finanszírozási eszközöket kell kidolgozni, és jelentősen egyszerűsíteni kell a források igénybevételére irányuló eljárásokat;
17. kéri a Bizottságot, hogy vegye fontolóra több alaphoz finanszírozott programok olyan tagállamok és régiók számára történő elérhetővé tételét, amelyek ilyen programokat kívánnak alkalmazni; úgy véli, ez előmozdítaná az egységesebb, ugyanakkor rugalmasabb működést, és növelné az egyes alapok (a strukturális alapok és a kutatási és fejlesztési keretprogramok) közötti együttműködés hatékonyságát;
18. hangsúlyozza az innováció és a kutatás közötti különbségtétel fontosságát; rámutat, hogy az innováció összetett, több területet érintő társadalmi-gazdasági folyamat, amely szükségessé teszi a kutatásba és fejlesztésbe való befektetések növelésére irányuló erőfeszítéseket, a kkv-k és a csúcstechnológiát alkalmazó tevékenységek támogatását, és integrált rendszerek fejlesztésére összpontosít, melyek a különböző térségek egyedi sajátosságaira épülnek;
19. meggyőződése, hogy az innovációs politikának kapcsolódnia kell az oktatási, képzési és munkaerő-piaci stratégiákhoz; támogatja az olyan, inkluzív innovációs politikai stratégiák kidolgozása és végrehajtása révén megvalósuló erőfeszítéseket, melyek az innovatív termékek és szolgáltatások fejlesztésének felgyorsítása, valamint a foglalkoztatás és a

növekedés fokozásának előmozdítása érdekében a polgárokat és a munkavállalókat a változások támogatására ösztönzik;

20. üdvözli az Európai Innovációs Partnerségek indítására vonatkozó javaslatot, mely eszközökkel közelebb lehetne hozni a politikák, ágazatok és a határokon átnyúló területek érdekelt feleit az innováció felgyorsítása érdekében, a fő társadalmi kihívások megoldására; megjegyzi, hogy jobban egymáshoz kell igazítani és a különböző régiók számára valóban hozzáférhetővé kell tenni az e kihívások megoldását célzó partnerségeket és a regionális politika eszközeit – külön utalva itt az európai területi együttműködési csoportosulásokra –, és a partnerségeknek ki kell használniuk a hasonló jellegű, már meglévő nemzeti és regionális kezdeményezésekből nyert tapasztalatokat; e célból szoros együttműködésre szólítja fel a régiókat, amely különösen csereprogramok, képzési kezdeményezések és a bevált gyakorlatok cseréje révén valósulhat meg; kéri a kkv-k kutatási és innovációs támogatásokhoz való hozzáféréseinek javítását;
21. úgy véli, elsőbbségi kérdésként kell kezelni az innovációs kultúra kialakításának regionális szintű előmozdítását a vállalkozók, a szakmai képzésben részesülő fiatalok, a munkavállalók és mindazon partnerek körében, akik befolyásolják az üzleti életet, úgymint a regionális hatóságok döntéshozói, a kutatóközpontok, az üzleti csoportosulások és a finanszírozó testületek, melyek sok esetben nem ismerik eléggé a régiójukban működő vállalkozások – kivált a kkv-k – innovációs kapacitásait (ideértve a mikrovállalkozásokat és a kisipari vállalkozásokat is);
22. hangsúlyozza, hogy az uniós régiók teljes innovációs kapacitását mozgósítani kell annak érdekében, hogy az Európa 2020 stratégia – intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre irányuló – célkitűzései valóra váljanak, és rámutat, hogy a jövő regionális politikájának ezt a feladatot elsődleges prioritásként kell kezelnie; **úgy véli, hogy ez a regionális politika valamennyi célkitűzésére érvényes, és hangsúlyozza, hogy biztosítani kell Európa versenyképességének világszínvonalát;** kéri a tagállamokat, hogy vonják be az ipar szereplőit az ökológiai fejlesztésekbe, mivel a régiókban a vállalkozókra fontos szerep hárul az ökológiai innovációk szélesebb körű terjesztésében; megjegyzi, hogy a vállalkozók tájékoztatása új üzleti lehetőségek bemutatásával alapvető fontosságú az erőforrás-hatékony gazdaság és a fenntartható ipar létrehozását célzó stratégia sikere szempontjából.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	22.3.2011
A zárószavazás eredménye	+: 41 -: 1 0: 4
A zárószavazáson jelen lévő tagok	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Charalampos Angourakis, Sophie Auconie, Victor Boșținaru, Zuzana Brzobohatá, Francesco De Angelis, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Danuta Maria Hübner, Juozas Imbrasas, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Evgeni Kirilov, Constanze Angela Krehl, Petru Constantin Luhan, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Ramona Nicole Mănescu, Riikka Manner, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Miroslav Mikolášik, Lambert van Nistelrooij, Franz Obermayr, Jan Olbrycht, Markus Pieper, Tomasz Piotr Poręba, Monika Smolková, Georgios Stavrakakis, Csanád Szegedi, Nuno Teixeira, Michail Tremopoulos, Oldřich Vlasák, Joachim Zeller
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Andrea Cozzolino, Karima Delli, Jens Geier, Ivars Godmanis, Karin Kadenbach, Marie-Thérèse Sanchez-Schmid, Vilja Savisaar-Toomast, Elisabeth Schroedter, László Surján
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (187. cikk (2) bekezdés)	Vladko Todorov Panayotov, Britta Reimers, Ivo Strejček

3.3.2011

VÉLEMÉNY A KULTURÁLIS ÉS OKTATÁSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság részére

Innovatív Unió: Európa átalakítása a válság utáni világnak megfelelően
(2010/2245(INI))

A vélemény előadója: Maria Badia i Cutchet

JAVASLATOK

A Kulturális és Oktatási Bizottság felhívja az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

1. támogatja az „Innovatív Unió” elnevezésű kezdeményezést mint az Unió gazdasági, társadalmi és kulturális fejlődésének egyik alappillérét, különösen ami a befogadó megközelítést illeti az oktatás minden szintjén, beleértve a szakoktatást és a szakképzést is;
2. ösztönzi a tág értelemben vett – vagyis az eredeti ötlettől a végtermékig a folyamat egészét felölelő – innovációt, különös tekintettel az üzleti modellek és szolgáltatások terén alkalmazott innovációra, a lehető legjobban kiaknázva az európai iparágakban, valamint az európai gazdaság vállalkozásainak (nagyvállalatok, kkv-k, és a szociális gazdaság vállalkozásai és szervezetei) különböző és sokrétű formáiban és az oktatási intézményekben rejlő kreatív potenciált;
3. elismeri a kulturális és kreatív iparágak fontosságát az innováció tekintetében, mivel a tanulmányok azt bizonyítják, hogy azok a cégek, amelyek arányosan nagyobb mértékben használják a kulturális és kreatív iparágak szolgáltatásait, az innováció tekintetében jobban teljesítenek;
4. üdvözli, hogy a Bizottság támogatja a nyitott és együttműködő innovációt, amely hosszú távú társadalmi és gazdasági előnyökkel jár majd; ebben az összefüggésben támogatja a Bizottság kötelezettségvállalását a kutatási eredmények terjesztését, továbbítását és használatát illetően, többek között az államilag finanszírozott kutatások publikációihoz és

adataihoz való nyílt hozzáférést; ösztönzi a Bizottságot, hogy találja meg e célok elérésének megfelelő módját, és hangsúlyozza azt a szerepet, amelyet Europeana játszhat ezen a téren;

5. támogatja a Bizottság álláspontját, amely a nagysebességű internet kiterjesztésének felgyorsítását fontosnak tartja, mivel az javítaná Európa polgárainak képességét arra, hogy tevékenyen részt vegyenek az innovációban, valamennyi szereplőt és minden régiót bevonva ezzel az innovációs ciklusba;
6. kitarthat, hogy az Európai Kutatási Térség kialakítása, az európai innovációs potenciál által nyújtott szinergiák maximalizálása, valamint a kutatás területén a párhuzamos munkavégzés elkerülése céljából Európát a tudományos kiválóság térségévé kell tenni, ahol nagyobb a mobilitás és a sokszínűség, és több a kutatási célú beruházás, beleértve az alapvető kutatást;
7. megismétli annak fontosságát, hogy az emberek megszerezzék az alapkompétenciákat és az általános műveltség megfelelő szintjét, ezáltal jobban alkalmazkodva a munkakörülményekhez; hangsúlyozza, hogy ebben a tekintetben a nyelvtanulás különösen fontos;
8. sajnálatosnak tartja, hogy több tagállam csökkentette a kutatásra és az oktatásra fordított keretet, és megismétli, mennyire fontos e területeken megfelelő közfinanszírozást biztosítani;
9. felszólítja a tagállamokat, hogy teremtsenek olyan klasztereket és feltételeket, amelyek mellett az innováció felgyorsul, valamint hogy nemzeti és nemzetközi szinten egyaránt támogassák az oktatási intézmények és az üzleti világ közötti partnerségek erősítését, a tantervek kidolgozása során figyelembe véve a vállalatok igényeit;
10. összehangolt erőfeszítést sürget a kormányzás valamennyi – helyi, regionális, nemzeti és európai – szintjén, valamennyi érdekelt féllel együtt, az „Innovatív Unió” megvalósítása érdekében, figyelembe véve az innováció oktatási és kulturális vonatkozásait;
11. úgy véli, létfontosságú az olyan programok létrehozása, amelyek az innováció valamennyi területen történő támogatását célzó intézkedések részeként kifejezetten előmozdítják a tudományos és technológiai kultúrát;
12. úgy véli, hogy a szellemi tulajdon-jogok reformja szükséges a tudás és technológiai szakértelem továbbításához és az Unión belüli, valamint harmadik országokkal történő együttműködés, különösen a tudományos együttműködés tisztességes feltételeinek létrehozásához;
13. állítja, hogy az internetsemlegesség és a nyílt szabványok elve az innováció mozgatórugói;
14. hangsúlyozza a társadalmi innováció jelentőségét a különböző típusú társadalmi szükségletek kielégítésében és a munkakörülmények javításában, az egészség előmozdítása, valamint az oktatáshoz és a tudáshoz, a kultúrához, továbbá az egészségügyi és szociális szolgáltatásokhoz való hozzáférés elősegítése érdekében;

15. hangsúlyozza a szociális gazdasági ágazat (szövetkezetek, kölcsönös önszegélyező társaságok, egyesületek és alapítványok) szerepét a társadalmi innovációban azon eszközök kidolgozása és végrehajtása révén, amelyek olyan szükségletek kielégítésére irányulnak, amelyeket a piac és a vállalkozás hagyományos formái nem vesznek figyelembe;
16. hangsúlyozza a szociális gazdaság szerepét az vezetés megújításában, amelynek célja, hogy egy vállalat valamennyi alkalmazottja részt vegyen a vállalatot érintő döntések meghozatalában és az irányításban;
17. emlékeztet arra, hogy a felsőoktatás az innovatív ötletek kidolgozásának legfontosabb területe, és hangsúlyozza, mennyire fontos, hogy a felsőoktatási tanulmányi programok figyelembe vegyék a társadalom és a gazdaság aktuális szükségleteit;
18. üdvözli, hogy a Bizottság kiemelt figyelmet fordít a nemek közötti arány kiegyensúlyozottságára a tudományokban, és arra szólítja fel, hogy tegyen konkrét ajánlásokat arra vonatkozóan, hogyan lehetne minél előbb eljutni a nemek közötti valódi egyenlőséghez;
19. hangsúlyozza a kutatás és az innováció szerepének jelentőségét, különösen a társadalomtudományok területén – a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelemben, például az idősebbeknek e tevékenységi területre való bevonásával –, és nagyra becsüli az olyan kezdeményezéseket, mint amilyen a „Tudomány a szegénység ellen”, valamint azt, hogy 2012 az aktív időskor európai éve lesz; elismeri annak fontosságát, hogy a kutatásokból konkrét alkalmazások, termékek és szolgáltatások jöjjenek létre;
20. hangsúlyozza az olyan országok innovatív potenciáljának szerepét, amelyek nem tagjai az Uniónak, de amelyek a keleti partnerség keretében együttműködnek az EU-val, és arra szólít fel, hogy ezeket az országokat vonják be az „Innovatív Unió” elnevezésű kezdeményezésbe;
21. rámutat, hogy az Innovatív Unió célkitűzései végrehajtásának egyik módja a szellemi tulajdon-jogok védelmi politikájának harmonizálása, és az európai szabadalom létrehozása.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	3.3.2011
A zárószavazás eredménye	+: 21 -: 0 0: 0
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Maria Badia i Cutchet, Piotr Borys, Silvia Costa, Mary Honeyball, Petra Kammerevert, Morten Løkkegaard, Marek Henryk Migalski, Doris Pack, Chrysoula Paliadeli, Marietje Schaake, Timo Soini, Emil Stoyanov, Helga Trüpel, Marie-Christine Vergiat, Milan Zver
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Ivo Belet, Iosif Matula, Georgios Papanikolaou, Hella Ranner, Mitro Repo, Joanna Katarzyna Skrzydlewska

23.3.2011

VÉLEMÉNY A JOGI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság részére

Innovatív Unió: Európa átalakítása a válság utáni világnak megfelelően
(2010/2245(INI))

A vélemény előadója: Cecilia Wikström

JAVASLATOK

A Jogi Bizottság felhívja az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

- A. mivel Európának korszerű, megfizethető és jól működő rendszerre van szüksége a szellemi tulajdonjogok védelmére az innováció előmozdításához és versenyképességünk megerősítéséhez,
 - B. mivel a szellemi tulajdonjogok a tőkeigényes kutatás, fejlesztés és innováció fontos előfeltételét képezik,
 - C. mivel a szellemi tulajdonjogok tekintetében az innováció megerősítésének legjobb lehetősége Európában az uniós szabadalom létrehozása,
 - D. mivel a modern uniós védjegyrendszernek rendkívül fontos szerepe van az európai vállalatoknak a tervezés, a megvalósítás és az innováció területén történő beruházásai által képviselt értékek védelmében,
1. mivel a Tanácsban nem sikerült egyhangú döntésre jutni az uniós szabadalmak fordítási rendszerét illetően, üdvözli a Tanácsnak az egységes szabadalmi oltalom területén folytatandó megerősített együttműködés engedélyezésére vonatkozó határozatát, azt követően, hogy több tagállam az egységes szabadalmi oltalom létrehozását kérte, amely lehetővé teszi a részt vevő tagállamok számára, hogy valamennyi részt vevő országban érvényes szabadalom jöjjön létre; felhívja valamennyi tagállamot, hogy csatlakozzék a megerősített együttműködéshez; szorgalmazza annak gyors elfogadását és végrehajtását

- az innováció előmozdítása és az európai versenyképesség globális megerősítése érdekében;
2. sürgeti a Bizottságot, hogy segítse a kis- és középvállalkozásokat a szellemi és ipari tulajdonjogok hatékony alkalmazásában;
 3. üdvözli a Bizottságnak arra irányuló javaslatait, miszerint 2011 végére egy szabadalmi és engedélyezési európai tudáspiactot kell létrehozni;
 4. megjegyzi, hogy a kulturális és kreatív ágazatokban a piac széttöredezettsége részben a fogyasztók kulturális sokféleségének és nyelvi preferenciáinak tulajdonítható;
 5. kiemeli, hogy a jelenlegi engedélyezési gyakorlat is hozzájárul az uniós belső piac széttöredezettségéhez; megjegyzi, hogy jóllehet történt némi előrelépés, a határokon átnyúló és online felhasználásra szánt, több területre és több repertoárra érvényes engedélyezés iránti fogyasztói kereslettel nem foglalkoztak megfelelően;
 6. hangsúlyozza, hogy az együttműködtethető technológiai platformok révén egy hatékonyabb és kevésbé költséges engedélyezési folyamat a kulturális és kreatív tartalmak szélesebb terjesztését biztosítja majd, és magasabb jogdíjakat biztosít az alkotóknak, ugyanakkor a közvetítők és szolgáltatók számára is előnyös lenne;
 7. emlékeztet rá, hogy az EU célja mind az online, mind az offline kulturális és kreatív iparágak támogatása, és úgy véli, a cél az egész Európára érvényes engedélyek piaci és fogyasztói igényeknek megfelelő széles körű használata kell, hogy legyen, és amennyiben ez rövid időn belül nem megvalósítható, el kell végezni a hatékony uniós belső piac kialakítása potenciális akadályainak – mint például a területiség elve – megszüntetésére irányuló szükséges szabályozás átfogó értékelését;
 8. üdvözli a Bizottságnak az uniós védjegyrendszerre vonatkozó felülvizsgálatát, és arra kéri a Bizottságot, hogy tegye meg a szükséges lépéseket annak biztosítására, hogy a védjegyek mind az online, mind az offline környezetben ugyanolyan fokú védelemben részesüljenek;
 9. úgy véli, hogy a Bizottságnak figyelembe kell vennie a kkv-k által tapasztalt sajátos problémákat a szellemi tulajdonjogoknak az európai kisvállalkozói intézkedéscsomagban rögzített „Gondolkozz előbb kicsiben!” elvnek megfelelően történő érvényesítésével összefüggésben, többek között a megkülönböztetésmentesség elvének alkalmazása révén a kkv-kra vonatkozóan;
 10. azon a véleményen van, hogy a szellemi tulajdonjogok megfelelő érvényesítése ösztönzi a vállalkozásokat az innovatív termékek fejlesztésére, növelve ezáltal a fogyasztók számára elérhető áruk és szolgáltatások kínálatát;
 11. sürgeti az Európai Bizottságot, hogy kövesse a szakértői csoport ajánlásait a hetedik keretprogram időközi értékeléséről, amely szerint mérlegelni kell az új eszközökre vonatkozó moratóriumot, amíg a létező eszközöket kellőképpen kialakítják és megfelelően értékelik, és figyelni kell arra is, hogy ne legyen zavaróan sok új eszköz forgalomban;
 12. úgy véli, hogy az Európa 2020 stratégia keretében kifejlesztendő új innovációs eszközök sikerének biztosítása érdekében világos és konkrét részvételi szabályokat kell jóváhagyni, többek között a kisvállalkozások kötelező hányadára vonatkozó szabályt;

13. felkéri az Európai Bizottságot, hogy az Európai Parlamenthez nyújtson be egy külső értékelést a hetedik keretprogram keretében létrehozott innovációs eszközökről, például a technológiai platformokról, a közös európai technológiai kezdeményezésekről, és úgy véli, hogy az értékelésben ki kell térni a tevékenységekre, pályázati felhívásokra, az innovációs projektekre és az eredményekre (amennyiben vannak), valamint az állami és magánforrásokból származó gazdasági hozzájárulásokra.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	22.3.2011
A zárószavazás eredménye	+: 22 -: 0 0: 0
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Raffaele Baldassarre, Luigi Berlinguer, Sebastian Valentin Bodu, Françoise Castex, Marielle Gallo, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Klaus-Heiner Lehne, Antonio Masip Hidalgo, Jiří Maštálka, Alajos Mészáros, Bernhard Rapkay, Evelyn Regner, Dimitar Stoyanov, Alexandra Thein, Rainer Wieland, Cecilia Wikström, Tadeusz Zwiefka
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Jan Philipp Albrecht, Luis de Grandes Pascual, Sajjad Karim, Kurt Lechner, Eva Lichtenberger, Angelika Niebler

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	12.4.2011
A zárószavazás eredménye	+ : 51 - : 0 0 : 0
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Jean-Pierre Audy, Zigmantas Balčytis, Bendt Bendtsen, Jan Březina, Reinhard Bütikofer, Maria Da Graça Carvalho, Giles Chichester, Pilar del Castillo Vera, Christian Ehler, Lena Ek, Ioan Enciu, Adam Gierek, Robert Goebbels, Fiona Hall, Jacky Hénin, Edit Herczog, Romana Jordan Cizelj, Krišjānis Kariņš, Lena Kolarska-Bobińska, Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz, Judith A. Merkies, Jaroslav Paška, Aldo Patriciello, Anni Podimata, Miloslav Ransdorf, Herbert Reul, Amalia Sartori, Francisco Sosa Wagner, Konrad Szymański, Patrizia Toia, Evžen Tošenovský, Ioannis A. Tsoukalas, Claude Turmes, Niki Tzavela, Vladimir Urutchev, Alejo Vidal-Quadras
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Antonio Cancian, António Fernando Correia De Campos, Francesco De Angelis, Ilda Figueiredo, Matthias Groote, Andrzej Grzyb, Cristina Gutiérrez-Cortines, Satu Hassi, Yannick Jadot, Silvana Koch-Mehrin, Bernd Lange, Werner Langen, Vladko Todorov Panayotov, Mario Pirillo, Catherine Trautmann